

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 18
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ
СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 26 АПРИЛ 2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Сотир Цацаров - Главен прокурор на Република България

/На заседанието присъства Димитър Тончев - главен секретар на ВСС/

[Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола.](#) Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

/Откриване на заседанието - 13. 30 ч/

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, добър ден. Откривам заседанието, като казвам „Добре дошли!“ на ръководителите на апелативните прокуратури. По негова молба, пред всички, извинявам за закъснението апелативния прокурор на Бургас, по обективни причини забавяне, поради пътно-транспортно произшествие на магистралата. Колегата ще успее да се включи в заседанието.

Дневният ред е предварително обявен така, както е на вашите монитори - Предложение относно вземане на принципно решение за оптимизиране на съдебната карта на районните прокуратури и доклад на работната група, за извършване на промени в териториалната структура на районните прокуратури. Той ще бъде представен от г-жа Богданова, моят заместник.

Втората точка от дневния ред, е изслушването на административните ръководители на апелативните прокуратури. Всеки от тях ще получи думата.

Третата точка, е обсъждане и приемане на принципно решение по предложението по т. първа.

Намерението на всички, разбира се, бе да не се включват каквито и да е други точки в дневния ред, но срокове налагат две допълнителни точки. Едната е проект за решение относно постъпили заявления за отвод от членове на изпитна комисия. Става дума за комисията за младши прокурори, в края на обучението в НИП.

И второто е един проект за решение относно писмо на Министерство на външните работи, дирекция „Човешки ресурси“ . И двете точки са на мониторите ви.

По дневния ред предлагам, ако има изказвания по самия дневен ред, по допълнителните точки, ако има възражения и допълнения, разбира се. Няма. В такъв случай предлагам гласуване на дневния ред - предварително обявения, с предложенията, като си позволявам да направя едно такова предложение: допълнителните точки да бъдат изтеглени за разглеждане в началото, за да може дискусиата и обсъждането след това да се концентрира върху основната цел на това заседание.

Режим на гласуване. 11 гласували, 11 гласа „за“ - дневният ред е приет.

/След проведеното явно гласуване/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. Включва в дневния ред следните допълнителни точки:

4. Проект на решение относно постъпили заявления за отвод от членове на изпитна комисия за младши прокурори в края на обучението им в НИП.

5. Проект на решение относно писмо от Министерство на външните работи, дирекция „Човешки ресурси“, за обявени вакантни позиции за командировани национални експерти в Генерални дирекции на ЕК, за позиция - JUST.A.1, с краен срок за кандидатстване пред МВНР - 19.05.2017 г., и проект на обява за подбор на командировани национални експерти.

Внася: дирекция „Международна дейност“

СОТИР ЦАЦАРОВ: Преминаваме към т. 4, обявена като допълнителна, а съгласно гласуването ще бъде първа. Проект за решение, относно заявление за отвод. Проекта е на вашите екрани. Той налага, на първо място Нина Панчева - прокурор в Окръжна

прокуратура - София, да стане редовен член на мястото на Владимир Мицов.

Би следвало да бъде определен чрез жребий член, на мястото на Нина Панчева.

Г-жо Лазарова.

/Жребият се извършва под наблюдението на Магдалена Лазарова, която обявява резултата: Димитър Янков Лещаков - Апелативна прокуратура - Велико Търново/

СОТИР ЦАЦАРОВ: Димитър Лещаков - Апелативна прокуратура - Велико Търново, по т. 4.1.

По т. 4.2. имаме определяне чрез жребий на редовен член, пак прокурор в апелативна/окръжна на мястото на Димитър Тодоров Димитров. И това е...

/Жребият се извършва под наблюдението на Магдалена Лазарова, която обявява резултата: Тиха Стефанова Стоянова-Папуджикова - Окръжна прокуратура - Бургас/

СОТИР ЦАЦАРОВ: Тиха Стефанова Стоянова-Папуджикова - Окръжна прокуратура - Бургас.

По т. 4.3. е определянето на Илияна Стоянова Стоилова - съдия в Окръжен съд гр. Благоевград, за редовен член на изпитната комисия за младши прокурори, на мястото на подалия отвод колега Тоньо Тонев.

И определяне на един резервен член на мястото на съдията Илияна Стоилова., това е 4.4.

/Жребият се извършва под наблюдението на Магдалена Лазарова, която обявява резултата: Люлин Веселинов Лозанов - Окръжен съд - Видин/

СОТИР ЦАЦАРОВ: Люлин Веселинов Лозанов - Окръжен съд - Видин.

Предлагам гласуване. Решението е прието.

/След проведеното явно гласуване/

4.ОТНОСНО: Проект на решение относно постъпили заявления за отвод от членове на изпитна комисия за младши прокурори в края на обучението им в Националния институт на правосъдието

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. Определя Нина Иванова Панчева - прокурор в Окръжна прокуратура гр. София, за редовен член на изпитна комисия за младши прокурори, на мястото на Владимир Иванов Мицов.

4.1.1. Определя чрез жребий Димитър Янков Лещаков, прокурор в Апелативна прокуратура гр. Велико Търново, за резервен член на изпитна комисия за младши прокурори, на мястото на Нина Иванова Панчева.

4.1.2. Определя чрез жребий Тиха Стефанова Стоянова-Папуджикова, прокурор в Окръжна прокуратура гр. Бургас, за редовен член на изпитна комисия за младши прокурори, на мястото на Димитър Тодоров Димитров.

4.1.3. Определя Илияна Стоянова Стоилова - съдия в Окръжен съд гр. Благоевград, за редовен член на изпитна комисия за младши прокурори, на мястото на Тоньо Мирчев Тонев.

4.1.4. Определя чрез жребий Люлин Венелинов Лозанов, съдия в Окръжен съд гр. Видин, за резервен член на изпитна комисия за младши прокурори, на мястото на Илияна Стоянова Стоилова.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Преминаваме към т. 5, която сега ще е втора в дневния ред. Проектът и доклада са на вашите екрани и фактически проекта за решение е „ОДОБРЯВА“, нали така? /Чува се: Да./ Ако, разбира се, няма никакви изказвания... Гласуваме. 11 „за“, приема се и това решение.

/След проведеното явно гласуване/

5. ОТНОСНО: Проект на решение относно писмо от Министерство на външните работи, дирекция „Човешки ресурси“, за обявени вакантни позиции за командировани национални експерти в Генерални дирекции на ЕК, за позиция - JUST.A.1, с краен срок за кандидатстване пред МВнР - 19.05.2017 г., и проект на обява за подбор на командировани национални експерти

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ОДОБРЯВА проекта на обява за подбор на командировани национални експерти в Генерална дирекция „Правосъдие и потребители“ (JUST), за позиция - JUST.A.1, с краен срок за кандидатстване пред Висшия съдебен съвет - 12 май 2017 г.

5.1. Обявата за позиция JUST.A.1 да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет, раздел „Съобщения“.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Преминаваме към точка първа от основния дневен ред, а именно - предложението на главния прокурор.

С две думи, преди да дам думата на г-жа Богданова, без да обосновавам въобще според мен необходимостта, която има, разбира се, своята обосновка в предложението, от стартирането или поне осъществяването на такава реформа, съвсем кратка информация за предприетите действия. От една страна, това са правилата за измерване на натовареността, следват проведени през пролетта 2016 г. срещи с прокурорите във всяка апелативна зона, което ръководството на прокуратурата проведе, след това, на практика е така - ключово значение има Решение 2 от 2017 г. на Конституционния съд, с което са даде задължителното тълкуване на чл. 126, ал. 1 от Конституцията, приемайки, че изискването структурата на прокуратурата да е в съответствие с тази на съдилищата всъщност обозначава задължително създаване на прокуратури съответстващи по вид и степен на изброените в чл. 119, ал. 1 от Конституцията съдилища или, най-важното за нас, че то не съдържа задължения за съответствие на териториалните звена на прокуратурата с тези на съдилищата. На 9 февруари 2017 г. назначих една работна група със задача да изготви доклад за начините, по които би могло да се реализира оптимизирането на съдебната карта по отношение на районните прокуратури. Докладът на работната група ръководена от г-жа Богданова беше представен през март 2017 г. и след това бе обсъден с административните ръководители апелативен район по апелативен район, на окръжните и апелативните прокуратури. От тук насетне предложенията на работната група са формулирани в писмен вид, постарали сме се на всеки от вас да предоставим пълния набор

материали в писмен вид, по които е работила работната група, включително и всички таблици, статистически данни и т.н. и за да не съм многословен повече, с ваше разрешение, давам думата на г-жа Богданова.

ПЕНКА БОГДАНОВА: Уважаеми дами и господа, преди да пристъпя към аналитичната част на нашия доклад, искам да допълня това, което каза главния прокурор, че неговото предложение до вас всъщност не съдържа конкретни предложения за дадени прокуратури, а всъщност се търси принципен отговор на два въпроса. Единият въпрос е, как следва да се разбира териториалното отделение по смисъла на чл. 30 от ЗСВ, т. 7, а другия отговор, който се предоставя от отговора на първия въпрос е, дали и по какъв точно модел може да се извърши оптимизацията. Аз няма да се спирам на въведението в нашия доклад относно това...*/В залата влиза Любомир Петров - административен ръководител - апелативен прокурор на Апелативна прокуратура - гр. Бургас/*

СОТИР ЦАЦАРОВ: Заповядайте! Обявихме причината за закъснението, така че...

ПЕНКА БОГДАНОВА: Относно анализираниите от нас материали, няма да се спирам и на това, което сме извели като констатирана динамика на данните във всяко едно отношение във връзка с големите диспропорции в натовареността в прокуратурите в страната, във връзка с различния обем административно-организационна дейност, която има във всеки отделен орган на съдебната власт на ниво районни прокуратури. Всъщност това, което за мен е важно да отбележим, е точно първият принципен въпрос, който сме поставили на вашето внимание и той е: Какво представлява Териториалното отделение? Работната група, която

включваше прокурори от Върховната касационна прокуратура и служители от Администрацията на Главния прокурор прие, че всъщност Териториално отделение, по смисъла на чл. 30, ал. 2, т. 7 от ЗСВ е такова звено към дадена районна прокуратура, което няма свой собствен район на действие. Приехме, че Териториалното отделение всъщност следва района на действие на районната прокуратура към която то би било създадено. Ако се приеме обратната теза, че то има свой район на действие, това на практика означава, че то ще бъде районна прокуратура и ще бъде самостоятелен орган на съдебната власт, включително и в административно-организационен и финансов план. Така че това е нашата изходна теза, че Териториалното отделение е част от районната прокуратура към която принадлежи, няма свой район на действие, че административно-организационната дейност ще бъде обслужвана от районната прокуратура към която принадлежи това Териториално отделение. Или, казано с други думи, ако се приеме, ако вие приемете, че подобно разсъждение е направено, това ще означава, че в Териториално отделение няма нужда да има ръководна и обща администрация, защото в тях ще се извършва основно дейност по правоприлагане и съответно тя би била подпомогната от специализирана администрация.

Другият ключов момент в разбирането на Териториалното отделение, е, дали то трябва да бъде предварително зададено като щат от ВСС. В интерес на истината работната група обмисли и такъв вариант и ние сме го извели в доклада до вас и този вариант - дали следва, да речем условно, едно Териториално отделение да има на щат двама или трима прокурори? Като цяло работната група се обедини около становището, че подобно ограничаване в щата и начално

определяне и предпоставяне на бройка прокурорски щатове, би било погрешно и то не би довело до възможността бъдещата окрупнена прокуратура да може да разполага свободно със своите кадри. В смисъл такъв - ръководният екип на тази прокуратура, административният ръководител и неговите заместници, да могат да бъдат мобилни и гъвкави, така че съобразно промяната на натовареността и възникнали потребности, те да могат да реагират с увеличаване или намаляване на броя на прокурорите в Териториалното отделение. Така че ние приехме, че друг критерий, друга характеристика на Териториалното отделение, е, че в него не бива да бъде определян изначално броя на щатовете на прокурорите.

Всъщност това, с което трябва да приключи изложението във връзка с Териториалното отделение е, че без значение е по какъв модел, по какъв начин би се осъществила оптимизацията на районните прокуратури. За нас е важно вие да поставите ясни критерии, при които биха се разкривали Териториални отделения. В този смисъл ние приемаме, че водещи критерии за създаване на Териториално отделение трябва да са: общата натовареност на магистратите, спецификите на района и криминогенната обстановка и така наречената от нас натовареност по показателите „Досег със съда“.

Аз искам да отворя една скоба и да кажа какво сме имали предвид с тези показатели и с данните „Досег със съда“. От всички аналитични и статистически данни в Прокуратурата, включително и събрани въз основа на вашите правила, ние изведохме в една таблица, която условно нарекохме таблица „Досег със съд“, всички актове и действия на прокурора, твърдим, че сме извлекли абсолютно всички актове и действия на прокурора, които

налагат един прокурор да има така нареченият „Досег със съд“. Включили сме не само прокурорските актове, които се внасят в съд, не само съдебните заседания, включили сме дори и абсолютно всички изготвени протести, като сме предположили и предположили, че за всеки изготвен протест прокурор отива в съда, за да прочете делото. Т.е. според нас, тази таблица „Досег със съд“ показва в една много пълна степен за 2015-2016 г., колко пъти се е налагало на една районна прокуратура да има досег със съд и всъщност се установява, че има прокуратури, при средна за страната такава около 800, не малко прокуратури са с данни, включително под 100. Кое то означава, че за една календарна година, ако приемем, че работните дни са 252 и колегите излизат в отпуск, ако средно един прокурор работи около 200 дни, това означава, че има прокуратури, където нуждата от явяване и въобще от работа със съд е наистина много ниска. Този показател го изведохме и с оглед това, че макар и да е налице решението на Конституционния съд, което дава възможност ние да предлагаме евентуално оптимизиране на тях, съобразно потребностите на прокуратурата, но все пак би следвало тогава, когато се преценява разкриването на Териториални отделения, в не малка степен да се съобразим и там където има съд и където има евентуално Териториално отделение на районни съдилища. В този смисъл, всъщност за нас това е третият момент по темата що е то Териториално отделение, кои ще са критериите, които вие ще приложите за преценка, къде да се разкрие Териториално отделение.

При тази изходна позиция, при това наше разбиране какво представлява Териториалното отделение, ние считаме, че са възможни два модела, по които да се извърши оптимизацията.

Нарекохме ги условно „диференциран“/или частичен/ , а другия „унифициран“, като диференцирания модел донякъде може да се направи сравнение с това, което се случи с оптимизирането на военните прокуратури - от 5 бяха окрупнени на 3. Това, което за нас е важно при търсенето на подходящ модел, беше всъщност да се постигнат две основни цели. Едната цел е да се постигне балансирана натовареност, а другата е да се повдигне оптимално разпределение на административно-организационните ресурси. Работната ни група не си поставя за цел да търси евентуално финансови икономии. Това са двете цели. Като постигането на балансирана натовареност, макар и наистина да е водеща цел, тя безусловно е съпътствана от другата, за оптимизиране на административно-организационната дейност. В този ред на мисли, когато сме представили диференцирания модел, т.е. модел, при който вие бихте могли да прецените дали се налага като при военно-окръжните прокуратури, окрупняване на даден брой прокуратури - било защото те са слабо натоварени, било по други причини всъщност при този диференциран модел стигаме до следните изводи.

На първо място, това предполага вие да вземете решение за закриване на орган на съдебната власт. Неговите функции - и по правоприлагане, и по финансово-счетоводна дейност, да се поемат от друг орган на съдебната власт. Това, както вече казах не е непознато, то има своя ефект, но според нас то не може да осигури двете основни цели за които говорихме - да се постигне балансирана натовареност и да се постигне оптимизиране в пълна степен на административно-организационната дейност. Ще се постигне само частичен ефект, защото ние предложихме, разиграхме няколко варианта на

групиране на прокуратури. Групирахме слабо натоварена със слабо натоварена; по-ниско натоварена с по-ниско натоварена и всъщност стигнахме до извода, че при едно такова групиране проблемите биха се разрешили частично и то само за прокуратурите, които ще участват в подобно окрупняване. Дори и за тях не в пълна степен, защото ще се повиши натовареността на едни и тя ще се повиши не само с дейността по правоприлагане, тя ще се увеличи и с дейността по администриране и по управление, защото ако хипотетично към една районна прокуратура се придадат още две, това означава, че районният прокурор и неговия екип трябва да управлява съответно няколко сгради, трябва да готвят и организират явяването в зала, в няколко съдилища и да управляват финансово-счетоводна дейност в много по-голям мащаб. Така или иначе диференцираният модел е възможен според нас. Извели сме предимствата и недостатъците на всеки от моделите, но това, което искам да подчертая, е, че ако вие прецените, че следва да се пристъпи към този модел на оптимизиране, за нас е важно просто да бъдат ясно посочени критериите, по които ще се извършва подбора на прокуратурите, които ще се оптимизират. Ние сме ви предложили като водещи критерии да бъдат: натовареност на показателите, включително досега със съда; населението и криминогенната обстановка; структурата на престъпността; численост на прокурорите; специфични фактори, с тежест само за конкретни прокуратури. Но тези критерии, въз основа на които би се взело решение за подобно оптимизиране, наистина трябва да бъдат толкова ясни, че да се оставят никакви съмнения за някакъв субективизъм. Отделно от това, специално при частичния модел, ние считаме, че ако се пристъпи към негово реализиране, това ще означава едновременно с вземането на подобно решение да бъде

взето от Пленума на ВСС и решение къде, на кое място на закрыта районна прокуратура, ще се открие Териториално отделение. Т.е. при едно подобно решение според нас, трябва да се отиде на този критерии за разкриване на Териториално отделение, които говорихме преди това.

Затова всъщност становището на работната група е еднозначно, че повече предимства има и по-влияещ във всяко едно отношение би бил унифицираният модел. Т.е. модел, при който ще се извърши такова оптимизиране в цялата страна, което ще постигне и двете цели. Ще постигне и балансирано натоварване за всяка една прокуратура, ще постигне оптимизиране на дейностите по административно ръководене. За да предложим районни прокуратури да останат само в градовете, които са областни, сме се водили от два фактора. Първият фактор е, да има максимална обективност, да няма никакъв субективизъм при вземане на решения къде да има районна прокуратура. И вторият фактор, е това, което излезе от нашия анализ, а именно, че най-висока натовареност като цяло и най-тежки и сложни дела, на практика се гледат от прокуратурите с център областни ... Затова всъщност ние предложихме този унифициран модел, който, както казах, постига и двата ефекта и това е видно от таблиците, които сме приложили, а също така ще оптимизира тези ресурси по административно-организационна дейност.

Само няколко думи казвам за този унифициран модел. Преценихме, че ако се пристъпи към механично присъединяване и окрупняване на тези прокуратури, на практика ще се получи проблема, който би се получил при диференцирания модел. Т.е. едно трудно управление на обединената прокуратура. Затова предложихме един по-щадящ процес, който за нас е и правилният

път, по който би могъл да се извърши и той е въпросният алгоритъм, който сме разделили на три етапа. Всъщност приемаме, че всяка районна прокуратура, ... по правоприлагане има и отделя не малък ресурс с дейност по администриране и финансово-счетоводна дейност, затова сме предложили като първи етап от всички районни прокуратури финансово-счетоводната дейност да бъде изтеглена в окръжните прокуратури, там да се направят едни сериозни отдели, които биха работили с по-голям ресурс /намесва се С. Цацаров: Обезпечаване./ Да, включително и ако се наложи с оглед естеството на дейност, ако трябва и с юристи и всъщност тази основна дейност по администриране да се поеме от отделите в окръжната прокуратура, и очевидно е, че това ще бъде позитив не само за районните, но и за самите окръжни прокуратури.

Като втори етап сме предложили тогава да бъде взето евентуално решение на Пленума на ВСС, с който да останат районни прокуратури само в прокуратурите, които са с центрове областен град. Отваряме скобата и за специфичния случай с прокуратурите в Софийска окръжна прокуратура, които нямат районна прокуратура, ... столицата и всъщност тогава абсолютно всички останали прокуратури да се превърнат в Териториални отделения. Да няма пълно закриване, да няма случаи там, където има .... прокуратура, просто да няма никакво звено на прокуратурата.

Дейността на Териториалните отделения. Приехме, че след този втори етап, тогава, когато функционират Териториалните отделения, ще може в един по-дълъг период от време да се наблюдава и обема на тяхната дейност. Тогава, при много по-късен момент, би могло да се стигне до решение къде да няма, къде да се закрият тези Териториални отделения.

Още един фактор, който за нас е много важен в трети етап, е, че всъщност ако има такива Териториални отделения биха могли в този трети етап, те да съответстват евентуално при реформа на съдилищата и на населените места, където съдилищата биха определили своите Териториални отделения. Т.е. да не се допусне случай, където ако хипотетично се прецени, че дадено населено място няма да има съд и няма да има Териториално отделение, ние да нямаме съответна връзка с това.

Това са нашите разбирания. Няма да говоря за преимуществата и недостатъците на моделите според нас. Само в заключение искам да кажа следното. Работната група имаше за цел да представи нещо като идеен проект, като възможни варианти. Отново подчертавам, че нямаме визия за оптимизиране на конкретни прокуратури, освен този принципен модел. Но това, което е важно, е, че ние сме категорични, че за да се реализира който и от двата модела или някой друг, избран от вас, не са необходими законодателни промени. Единственото, което би могло да се обмисли, е евентуална преценка за промяна на чл. 144, ал. 2 от ЗСВ, там, където се изисква наблюдаващият прокурор да влиза винаги на своите дела и по изключение, това да не е така.

Другото, което обсъдихме и те бяха множество въпроси свързани с това: как ще се разпределят преписките и делата, как ще се осъществява ...явяването в съд. Това, което искам да ви кажа е, че нашата идея беше да не отговаряме изрично в детайли на подобни въпроси, защото, първо - предстоеше обсъждане с колегите от страната, което се проведе, и второ - защото тези въпроси могат да се изчистят тогава, когато вие решите какъв модел да се приеме.

В заключение по темата организационни въпроси и как ще се реализира, нашето становище е, че който и модел да се избере, няма да има непреодолими трудности.

Благодаря за вниманието и съжалявам, че говорих доста. Просто това, което е важно да се знае и това, което сме казали и при срещите си с колеги, е, че няма основание за някакво притеснение, че се обсъждат принципни въпроси, но заедно с това сме казали, че наистина е дошло времето тези принципни въпроси за съдебната карта да бъдат обсъдени. Всъщност с това предложение до вас ние приключваме един доста дълъг процес на подготовка, за да можем да обосновем подобно предложение.

Благодаря ви.

/След проведеното изслушване/

1. ОТНОСНО: Предложение от Главния прокурор на Република България относно вземане на принципно решение за оптимизиране на съдебната карта на районните прокуратури и доклад от работната група за извършване на промени в териториалната структура на районните прокуратури /представени от г-жа Пенка Богданова - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и ръководител на работната група/

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение информацията от Пенка Богданова - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и ръководител на работната група.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Колеги, аз няма да ви давам думата за въпроси и допълнения, просто защото т. 3 е „Обсъждане“, затова предлагам да преминем към становището на апелативните прокурори.

Уважаеми колеги, очаква се всеки от вас да представи както своето мнение, своето виждане относно евентуалното прекрояване на съдебната карта, по отношение на районните прокуратури и относно евентуалния модел, наречен условно и в същото време доста точно „унифициран“ или „диференциран“, но в същото да представите и вижданията - не вашите, вие това го знаете много добре, а вижданията на съответните административни ръководители на окръжни прокуратури за конкретните окръжни райони и за евентуалните трудности, проблеми или въобще тяхната визия за начина, по който трябва или не трябва да стане това.

Г-жа Вутова е първа - Апелативна прокуратура - София. Там има едно усложнение и то е, че каквото и да се направи Окръжната прокуратура - София, няма районна прокуратура. Това вече е една техническа подробност, която може да се окаже и не толкова маловажна.

Имате думата.

АЛБЕНА ВУТОВА: Уважаеми членове на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, след като се запознах с предложението на главния прокурор относно вземане принципно решение за оптимизиране на съдебната карта на районните прокуратури, доклада на работната група относно извършването на промени в териториалната структура на районните прокуратури, представен пред вас от г-жа Пенка Богданова - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, считам че такава промяна очевидно е наложителна. В този смисъл са и

вижданията на самите магистрати, както и препоръките на представителите на Европейската комисия по Механизма за сътрудничество и оценка, така и на европейските прокурори, които през миналата година направиха независим анализ на структурния и функционален модел на прокуратурата. Безспорно, при оптимизиране на съдебната карта на районните прокуратури ще се постигне балансиране на натовареността, ще се подобри дейността на правосъдието, ще се повиши квалификацията на прокурорите и ще се създаде възможност за една по-тясна специализация.

Районът на Софийската апелативна прокуратура е най-големият апелативен район, който включва в състава си 8 окръжни прокуратури, между които и Софийска градска прокуратура и 32 районни прокуратури, между които и най-голямата районна прокуратура в страната - Софийска районна прокуратура. Именно при осъществяването на това оптимизиране, за нашия район ще възникнат най-много въпроси, единият от които вече беше споменат от главния прокурор, както и от г-жа Богданова.

На вашето внимание бяха представени два модела за оптимизиране - унифициран и диференциран. Изразените становища на административните ръководители на окръжните прокуратури са съобразени със спецификите на техните съдебни райони и варират от приложението на унифицирания подход до предложения за съчетаване на унифицирания с диференцирания модел. Всички окръжни прокурори обаче имат едно и също мнение по въпроса относно първата стъпка на осъществяването на унифицирания подход - извеждане на финансово-стопанската дейност и дейността по управление на човешките ресурси от районните прокуратури и съсредоточаването ѝ в специални отдели, които ще се създадат към окръжните прокуратури. Всички считат, че

това е наложително като първа стъпка от осъществяването на тази промяна.

По отношение на становището на окръжните прокурори на отделните окръжни прокуратури, ще се спра накратко. Започвам с тези окръжни прокуратури, където всъщност не съществуват съществени проблеми при оптимизирането на съдебната карта.

Район на Окръжна прокуратура - Видин. Районна прокуратура - Видин включва три районни прокуратури, от които едната е прокуратурата в Областния център и другите две районни прокуратури са около Белоградчик, малки районни прокуратури, в които към настоящия момент при щат от трима прокурори, работи по един прокурор. Няма кандидати от конкурсите, които да се назначат там, както няма и кандидати за административни ръководители на двете малки прокуратури. Знаете, при няколко конкурса не се появи кандидат за тези 7 места. Без проблем ще бъде тяхното преминаване към Районна прокуратура - Видин, която е с висока натовареност и така ще се уеднакви натовареността. По този начин ще се закрият двете районни прокуратури и ще се разкрият Териториални отделения в районната прокуратура в Кула и Белоградчик. Дори окръжният прокурор предлага и друг вариант, където двете прокуратури се вливат направо в Районната прокуратура - Видин и не се разкриват Териториални отделения, което смятам, че на този етап е крайно и не трябва да се прескача втория етап от унифицираният модел и направо да се преминава към третия.

По отношение на Окръжна прокуратура - Монтана. Този район, освен прокуратурата в Областния център, има още две районни прокуратури - Берковица и Лом. Като най-натоварена е прокуратурата в Лом, която е и кадрово необезпечена, половината

щат е зает. Районната прокуратура в Областния център е най-малко натоварена, така че преминаването на районните прокуратури на Берковица и Лом към РП-Монтана ще бъде удачно, с оглед да се уеднакви натовареността в района и няма да доведе до сътресения в нормалното функциониране на тези звена, при закриването на тези две районни прокуратури в Берковица, ще се разкрият Териториални отделения.

Сходно е становището за прилагане на унифицираният модел и на административния ръководител на Окръжна прокуратура - Перник. Освен прокуратурата в Областния център има още три районни прокуратури, това са Трън, Брезник и Радомир. Малки прокуратури с ниска натовареност.

Районна прокуратура-Перник е една от най-натоварените районни прокуратури. Не съществуват проблеми със закриването на трите малки районни прокуратури в Трън, Брезник и Радомир, преминаването им към Районна прокуратура-Перник и разкриването на териториални отделения по това, че на третия етап ще се прави преценка кои от тях да останат като такива.

Преминавам към Окръжна прокуратура-Враца.

Окръжна прокуратура-Враца, становището на административния ръководител е, че за този район не е приложим изцяло нито унифицираният, нито диференцираният модел, като трябва да има съчетание между двата. Предлага вариант, при който прокуратурата в областния център, това е Районна прокуратура-Враца, към нея преминат районните прокуратури в Мездра и Бяла Слатина, с оглед сходните характеристики на районите и характерната престъпност за тези региони.

По отношение на останалите две районни прокуратури - Оряхово и Козлодуй, с оглед големината на района, който

обслужват и отдалечеността им от областния център, намира за удачно една от двете, без да посочва точно коя, да остане да съществува като самостоятелна районна прокуратура, а другата да стане териториално отделение към нея, с оглед на това, че се касае за гранични прокуратури с миграционен натиск и на тяхна територия има важни административни инфраструктурни обекти.

Това е становището на Окръжна прокуратура-Враца.

Ако всички районни прокуратури преминат към прокуратурата в областния център, се счита, че на практика тя ще се превърне в една окръжна прокуратура. Районът е много голям и управлението на тази прокуратура ще бъде силно, според мен.

По отношение на Окръжна прокуратура-Благоевград.

Административният ръководител дава становище, че не е целесъобразно закриването на районните прокуратури в този район, които са с висока натовареност, макар че не е почти изравнена. Най-малка е натовареността в прокуратурата в областния център. В останалите четири прокуратури действително е доста висока натовареността. Обслужват гранични райони. На територията им има множество гранични контролни пропускателни пунктове и ще бъде затруднена тяхната дейност, ако преминат всички към Районна прокуратура-Благоевград. По принцип окръжният прокурор изразява становище, че когато се осъществява оптимизирането, когато се пристъпи към оптимизирането на районните прокуратури, трябва да се вземат предвид спецификите на всеки съдебен район и при необходимост да бъдат комбинирани унифицираният с диференцирания модел, там където е необходимо, а на други места да се приложи само унифицираният, а пък на трети някои районни прокуратури, извън областния център, да продължат да съществуват като самостоятелни структурни

единици. Защото в противен случай окрупняването им няма да доведе до целените резултати.

За Окръжна прокуратура-Кюстендил.

В района на Окръжна прокуратура-Кюстендил се намират само две районни прокуратури. Това са Районна прокуратура-Кюстендил и Районна прокуратура-Дупница. И двете са големи районни прокуратури. Те са с почти изравнена натовареност, дори натовареността на Районна прокуратура-Дупница е по-висока от тази на прокуратурата в областния център и обслужва два пъти на брой повече общини. С оглед това, окръжният прокурор на Кюстендил не намира за удачно да се приложи по отношение на този район нито унифицирания, нито диференцирания модел. С една дума, прави предложение, като изключение, да си останат и двете, като самостоятелни районни прокуратури. Защото в противен случай не биха се изпълнили целите на оптимизацията, не би се уеднаквила натовареността, която в общи линии е уеднаквена. Дупница все пак е с малко по-висока натовареност. Не може да стане и обратното. Тоест Кюстендил да отиде към Дупница, защото на неговата територия се намират два гранични контролно пропускателни пункта.

И сега стигаме до района на Софийската окръжна прокуратура, който е най-проблемен. Районът на Софийската окръжна прокуратура обхваща девет районни прокуратури. Това е окръжната прокуратура в страната, която има в състава си най-много на брой районни прокуратури, които са разпръснати около софийския район. Между отделните населени места, част от тях нямат пряка връзка по между им, а трябва да се премине през София. С оглед на това, не може да се счете, че би било удачно някои от по-големите районни прокуратури в района и то от 9 трябва

да останат поне 2 – 3, към тях да преминат някои от по-малките и ненатоварени районни прокуратури или да се определи една прокуратура в района, към която да преминат всички останали. Това на практика е невъзможно. Поради това административният ръководител на Окръжна прокуратура-София счита за удачно да се приложи унифицираният модел, като преди това се създаде Районна прокуратура – София-област със седалище в гр. София, защото Софийската окръжна прокуратура, разбрахте, че няма областен център и съответно няма районна прокуратура, това е единствената такава прокуратура в страната, която да е ситуирана в областния център, за разлика от всички останали прокуратури. Но ако се създаде такава Районна прокуратура – София-област, логично се задават въпроси как ще звучи това, кои прокурори ще работят в нея, какво ще стане с кадрите в районните прокуратури, които ще останат като териториални отделения.

За Софийска градска прокуратура, знаете, че тя има в състава си само една районна прокуратура и това е Софийска районна прокуратура. Тук не се налага никаква промяна. Иначе принципната позиция на градския прокурор е, че при осъществяване на оптимизирането на съдебната карта на ниво районни прокуратури, следва да се отчитат специфичните особености на всеки съдебен район и при необходимост на места може да бъде съчетан унифицираният с диференцирания модел.

Съобразявайки се с особеностите на отделните окръжни райони в апелативната зона, с предимствата и недостатъците на унифицирания и диференциран модел, считам, че като цяло за района на Софийска апелативна прокуратура би било по-удачно приложението на унифицирания модел. По този начин ще се отговори на всеобщата потребност за преминаване на финансово

стопанската дейност и дейността по управление на човешките ресурси към окръжните прокуратури. Ще се уеднакви натовареността във всички районни прокуратури и това ще стане по един и същи подход, без да се извеждат критерии, защото извеждането на определени критерии, както е при диференцирания модел, ще доведат до една или друга доза субективизъм и до привилегироване на едни районни прокуратури за сметка на други.

От друга страна, не е без значение, че при унифицирания модел промените ще се случват поетапно. По този начин ще бъде възможно да се извърши междинен анализ и оценка на случващите се промени, да се осигури нормална обстановка на работа на магистратите и на служителите в тези прокуратури, както и да се извърши адекватна преценка преди последния етап на унифицирания модел, т.е. преди закриването на териториалните отделения, като това се съобрази с хода на оптимизацията в районните съдилища.

Унифицираният модел би могъл да се приложи за всички прокуратури в района на Софийска апелативна прокуратура, с някои изключения обаче. Това е моето виждане, виждането на окръжните прокурори вече го представих пред вас, а именно изключенията за района на Окръжна прокуратура-Кюстендил, където да се прецени дали да си останат и двете големи прокуратури или Районна прокуратура-Дупница да премине към Районна прокуратура-Кюстендил. Но ако се приеме, така или иначе, че ще се прилага повсеместно унифицираният модел, без всякакви изключения дори и за големи районни прокуратури, натоварени, обслужващи голяма територия, каквато се явява Районна прокуратура-Дупница, вече би трябвало да се мисли, при закриването на тази прокуратура и създаване на териториално отделение, броят на магистратите там

да бъде значително по-голям, с оглед нормалното й функциониране.

За района на Окръжна прокуратура-Благоевград очевидно няма как и петте районни прокуратури да си останат като самостоятелни. Ако се приеме, че остане Районна прокуратура-Благоевград в областния център, това е всъщност един от възможните варианти, а другите прокуратури да бъдат окрупнени по такъв начин, че Районната прокуратура-Разлог премине към Гоце Делчев, а Сандански към Петрич. По този начин ще се постигнат донякъде част от целите на оптимизацията за този окръжен район, свързани с повишаване качеството и ефективността на прокурорската работа и достъпът на граждани до правосъдието. Тук проблемът идва, пак казвам, във връзка с високата натовареност във всички тези прокуратури и с наличието на множество гранично контролно пропускателни пунктове, и отдалечеността на някои от тях значително от областния център. Гоце Делчев се намира на 107 км от Благоевград, а Петрич на 89.

Що се отнася до района на Окръжна прокуратура-София. Може да се приложи унифицираният подход, но със специален алгоритъм, при който действително ще се наложи създаването на Районна прокуратура – София-област, която да бъде ситуирана и със седалище в гр. София, и всички останали районни прокуратури да се закрият, и да станат нейни териториални отделения. Тази прокуратура може би трябва да се създаде със закриването на тези териториални отделения и да се помисли за вариант, в който прокурорите ще могат да преминат, част от прокурорите в досегашните районни прокуратури, да преминат на работа към тази районна прокуратура, както и да се помисли и за служителите, т.е.

да се използват студените материални и човешки ресурси при това реструктуриране.

Искам да кажа само две думи за района на Софийска градска прокуратура и с това ще завърша. Тук не се налага оптимизация на съдебната карта. Това, което считам обаче, че Софийска градска прокуратура и Софийска районна прокуратура, всички знаете статистиката, са големи структурни единици и независимо, че те няма да преминат през другите етапи, където ще се приложи унифицираният подход, би било добре да се създадат към всяка една от тях такива специални отдели по подобие на тези отдели, които ще се създадат в окръжните прокуратури, във връзка с администрирането, с управлението на финансово стопанската дейност и човешките ресурси. Те отчасти имат такива сектори, но нямат такива отдели, в тях съответно няма и юристи. Това значително би било добре и ще облекчи дейността ръководствата на тези прокуратури.

Благодаря ви за вниманието.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Г-н Даскалов, имате думата.

ИВАН ДАСКАЛОВ: Благодаря. Уважаеми г-н Главен прокурор, уважаеми членове на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, в изпълнение на писмото, което получихме всички колеги апелативни прокурори, аз също изисках становище на колегите си от окръжните прокуратури по повод на предложенията на работната група за окрупняване на районните прокуратури.

Ще започна със собственото си становище. Аз съм имал многократни поводи да го дискутирам и то е категорично за предложението на работната група и за окрупняване във вида унифициран модел.

На територията на Апелативна прокуратура-Пловдив има 27 районни прокуратури, като 8 от тях имат състав от 2 двама човека, а други 6 имат състав от 5 човека. На практика повече от половината районни прокуратури на територията на апелативната зона са със състав до 5 човека. Имаме, разбира се, и много големи районни прокуратури, като тази в Пловдив и в другите областни градове, имаме и специфични големи районни прокуратури в необластни градове, като, да речем, тази в Казанлък. Въпреки това обаче, становището ми е, че подходящ за прилагане е именно унифицираният подход по следните съображения.

На първо място, ако се премине към прилагане на другия, диференциран, подход, което би означавало окрупняване на няколко от по-малките районни прокуратури на територията на всеки окръг, според мен няма да бъде достигната основната идея на това окрупняване, а именно постигане на по-близка натовареност между прокуратурите. Ако ние обединим две районни прокуратури, които имат и двете ниска натовареност, какво ще постигнем? Ще постигнем получаване на една прокуратура с ниска натовареност. Това е най-основният ми аргумент.

Следващите ми аргументи са свързани с възможността районните прокурори на бъдещите окрупнени районни прокуратури да имат възможността в един по-оперативен порядък да могат да разпределят там където е необходимо човешки ресурс. Добре, днес всички казваме, че, да речем, Районна прокуратура-Свиленград е много натоварена поради имиграционния натиск. В последните години вие на няколко пъти отпускахте допълнителни щатове за тази прокуратура. Ами ако утре или след година, дай Боже, имиграционният натиск спре, защо трябва да има 9 или 10 човека в Свиленград? Там просто няма да има работа за толкова. В рамките

на една районна прокуратура тези неща много бързо ще могат да бъдат решавани. Това е следващият ми аргумент в подкрепа на унифицирания модел.

За моя радост по-голямата част от колегите окръжни прокурори на територията на апелативната зона също споделят, че по-правилно би било да бъде приложен именно този унифициран модел, като в тази насока особени становища изразяват само окръжният прокурор на Пазарджик.

По-особеното становище на колегата тук се състои по отношение на това, че той държи като отделна районна прокуратура да бъде запазена тази в гр. Велинград, с мотивите, че става въпрос за курортен център и за едно сравнително отдалечено от гр. Пазарджик място.

И другият окръжен прокурор, който изказва по-особено становище по този въпрос е окръжният прокурор на Хасково. Неговото предложение се изразява в следното. На територията на Окръжна прокуратура-Хасково да има две районни прокуратури. Едната, Районна прокуратура-Хасково с териториални отделения в Димитровград и Харманли и другата Районна прокуратура-Свиленград с териториално отделение в Ивайловград.

Няма нужда да ви разкривам в дълбочина становището на колегата, но все пак то се обосновава на това, което казах преди малко, че Районна прокуратура-Свиленград е една специфична районна прокуратура и към настоящия момент натоварването там в последните 7 – 8 години действително е значително над натоварването на колегите в другите районни прокуратури.

Ще ми се да засегна въпроса, че изказвайки тези си становища и изказвайки аргументите си в тази насока, на мен ми се струва, че тези колеги не са разбрали същината на въпроса. Никой

не е казал, че прилагането на унифицирания модел под някаква форма ще намали прокурорското присъствие в местото Свиленград. Напротив. Ако ние разтоварим районния прокурор на Свиленград от чисто административните му функции, тогава всички хора в тази прокуратура ще имат повече време за чисто прокурорска работа. Нали това искаме, в крайна сметка, да се случи. Това от една страна.

От друга страна се посочват множество детайли. Всички знаем, че всъщност проблемът винаги се оказва в детайлите. Г-жа Богданова каза, че надали бихме могли сега да отговорим в конкретика на всичките тези въпроси и да детайлизираме тези въпроси, но няма как, най-голяма част от колегите се притесняват за това как ще бъде разпределен докладът. Аз не виждам никакъв проблем, живеем в 21 век. Освен това, доколкото съм в течение на подготовката на този унифициран модел, се водени разговори с компютърни специалисти в касационната прокуратура, които обясняват, че няма никакъв проблем разпределението на делата да става по електронен път, по един компютърен начин.

Когато вземаме отношение по този въпрос няма как да не си даваме сметка за това, че всъщност ако решите да действате и да приложите този унифициран начин на окрупняване на районните прокуратури, ще бъдат засегнати човешки съдби. Всъщност, това е единственият проблем, който според мене си заслужава под някаква форма да бъде обсъждан като отрицание на това, което се предлага. Тук трябва да бъдем по-внимателни, но в крайна сметка хората, които са натоварени с отговорността да взимат административни решения, са поставени на практика пред невъзможността винаги и на всяка цена да взимат такива

административни решения, които да се харесват на всички. Няма как да се случи това нещо.

За мене е еднозначен въпросът, че е налице необходимост от такава реорганизация. Категорично еднозначно е също така и схващането ми, че от предложените два модела подобрият, по-лесният, по-справедливият и този, който в по-голяма степен би дал някакъв резултат, е унифицираният модел. Изключение правя тук за това, което чух преди малко от колежката апелативен прокурор на София, но тук нещата винаги са малко по-различни, отколкото на територията на цялата държава. Въпреки това си позволявам да изкажа лично становище, че това, което тя предлага да се случи по отношение на създаване на една нова районна прокуратура, е достойна тема за обсъждане. В смисъл, това е един от възможните варианти, който би могъл да бъде приложен.

Ще ми се да кажа и на вас, а, казвайки го пред вас, това да стигне и до колегите в малките районни прокуратури на територията на Апелативна прокуратура-Пловдив, с по-голямата част от които аз съм водил многократни разговори на тази тема, че има начин и има вариант нещата да бъдат направени така, че да не бъде засягана в прекомерна степен личната сфера на колегите магистрати по места, от една страна. От друга страна, тази реорганизация да доведе до едно значително подобряване на прокурорската работа на територията на страната.

С това ще приключа. Благодаря ви за вниманието.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Г-н Даскалов, и аз Ви благодаря.

Апелативна прокуратура-Бургас. Г-н Петров, имате думата.

ЛЮБОМИР ПЕТРОВ: Уважаеми членове на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, г-н Главен прокурор, на първо място от мое име и от името на тримата административни ръководители на окръжни прокуратури в апелативния район – Бургас, Ямбол и Сливен, искам да заявим нашата подкрепа към предложението на главния прокурор за оптимизиране на съдебната карта на районните прокуратури.

Веднага искам да кажа, очевидно промяната се налага преди всичко от големите диспропорции в натовареността на прокуратурите и по места, и като цяло за страната. Една скоба ще отворя, на лист трети от аналитичната част към това предложение, е посочена за 2016 г. средна натовареност на реално работил прокурор в Районна прокуратура-Несебър, най-натоварената, 5. 24, а Ардино 0,66. Осемкратна разлика!? В нашия регион, дори само да приемем, Апелативният район-Бургас, също има разлики от порядъка на 4, 5, 6 пъти.

За преодоляване на тези диспропорции в натовареността и оптимизиране работата на районните прокуратури има и препоръки в доклада на Европейската комисия относно напредъка на страната, независимият анализ на прокуратурата ... държави членки на Европейския съюз, а и ВСС започна такава подготовка за реформа още през 2015 г. Аз мисля, че не само натовареността, а ще се получи и по-правилно разпределение на кадри с тази промяна. Например, могат да се преодолеят съществените различия в съотношенията служители – прокурори в много районни прокуратури, в пъти, също. Мисля, че ще се реши до голяма степен и проблемът със свободните щатове в по-малките отдалечени прокуратури.

Промяната е обективно мотивирана и според мен трябва да се извърши. Как ще я наречем – промяна, реформа, оптимизиране, това е друг въпрос.

На второ място, считам, че предлаганите два модела от работната група в предложението – унифициран и диференциран, са единствената възможност съобразно съществуващата нормативна уредба и по-специално чл. 30, ал. 2, т. 7 от Закона за съдебната власт и Решение 1/2017 г. на Конституционния съд.

Коментирахме тогава с ръководството на прокуратурата и за един смесен модел. Ще кажа и за него. Основното, за което предполагам, че е и настоящата среща, и аз, и тримата окръжни прокурори от апелативния район категорично сме за унифицирания модел. Считаме, че именно този модел ще доведе до същностна промяна, принципна промяна, без субективизъм, без влияние и ще може реално да доведе до преодоляване на тези диспропорции в натовареността на отделните районни прокуратури.

Диференцираният модел ще доведе до уеднаквяване на натовареността само в тези прокуратури, които се слоят в една, но няма как това да стане примерно в целия окръжен район. Освен това, диференцираният модел предвижда още в самото начало закриване на по-малко натоварени прокуратури, което според мен ще бъде и прибързано, и неправилно още от началото това да се мисли.

Смесеният модел, който обсъждахме тогава, това е освен една прокуратура в областния град да остане още примерно една или две в по-големи градове или по-натоварени прокуратури. Това също не може да промени и да преодолее диспропорцията в натовареността. В Бургас освен районна Бургас да остане Несебър, тъй като те са най-натоварените в цялата страна, но това по

никакъв начин не може да преодолее високата натовареност на районна Несебър, тя пак ще остане толкова натоварена.

Работната група много точно е разработила различни модели на окрупняване на Районна прокуратура-Бургас с всяка една друга районна прокуратура и се вижда, че само при тези окрупнени две прокуратури се постига някакво уеднаквяване, но не и в целия окръжен район.

Не трябва да подценяваме и нещо друго. Аз преди малко казах, че ще се избегне влияние с унифицирания модел. Убеден съм, всеки районен прокурор ще се бори за неговата прокуратура, всеки окръжен и апелативен колкото може повече да останат, но по-опасно е, че ще има и политически влияния, ще има и на общински съвети влияния. Като се чу за закриване на ... прокуратури 2015 г. всеки общински съвет в Бургаски окръг излезе с декларация против закриването и ще бъдете подложени и вие, и ръководството на прокуратурата на доста сериозен натиск. /Намесва се С. Цацаров: Такива декларации вече пристигат./ А, вече почнаха ли? /С. Цацаров: Абсолютно./ Това имам предвид, че при унифицирания модел промяната ще е принципна, съществена, обективна, без влияние и без субективизъм.

Подкрепям реформата да се осъществи на три етапа, не само аз, а и тримата окръжни прокурори, както са предвидени при унифицирания модел. Преминаване на финансово стопанската дейност, по-голямата част от нея, не изцяло, нали така, заплатите и командировките ще останат. Затова според мен няма никакъв проблем, преди години така беше, няма проблем, а и административните ръководители-районни прокурори до голяма степен ще се освободят от тази несвойствена дейност, т.е.

несвързана с правоприлагането, която ще се върши от наистина специалисти в окръжните специализирани отдели.

За втория етап, казах, че предпочитаме унифицирания модел.

Относно териториалните отделения, чл. 30, ал. 2, т. 7 от закона дава ясна регламентация и проблеми няма да има. На практика как би станало? Специално аз го виждам - прокурорите и служителите, и специално специализираната администрация, запазват работните си места там в сградите, където сега се помещават районните прокуратури. Всеки прокурор от тези териториални отделения ще е на щат към съответната районна прокуратура и ще може да оперира в целия район, без да е нужно да бъде командирован. Така ще се преодолее и проблемът със свободния щат в отдалечени и неатрактивни прокуратури, където няма желаещи дори за административни ръководители, а ще има и по-малко самоотводи и отводи, според мен, поради местни влияния. Евентуално може да се помисли административните ръководители, които сега са на районните прокуратури и станат на териториални управления, да бъдат преназначени на заместник-районни прокурори на голямата, примерно на Бургаската прокуратура, евентуално на географски принцип, като отговарят за териториалното отделение, където са работи и досега, могат да продължат да си работят там. Проблемът ще бъде, казах го и други колеги, с високата натовареност на административните ръководители на тези единствени оставащи окрупнени прокуратури. Примерно Районна прокуратура-Бургас, районният прокурор ще е изключително натоварен, той ще трябва да разпределя служители и прокурори между отделните териториални отделения, да разпределя преписки и дела, графици с дежурства, графици за

участие в съдебни заседания в различни съдилища, а има и правомощия по НПК, които са единствено негови. Това, разбира се, може да се компенсира от една страна с освобождаването от финансово стопанска дейност, което ще бъде първия етап, с прехвърляне на някои компетенции на неговите зам.районни прокурори, а може да се помисли и да бъде намален процентът на натовареност с преписки и дела.

При създаването на специализираните финансово стопански отдели в окръжните прокуратури ще се освободи и щат на касиера и счетоводителя, който би могъл да бъде използван в тези окрупнени специализирани отдели в окръжните прокуратури, финансово стопански, би могло да се трансформира в бройки за прокурорски помощници и деловодители там където е нужно, а и икономии да се получат пак няма да е лошо.

За третия етап. Аз разбирам, че ако се приеме унифицираният модел сега няма да обсъждаме и да решаваме кои прокуратури ще закриваме и кои не. Аз затова конкретни прокуратури няма да коментирам. Това вероятно ще е на по-далечен етап. Искам само да заявя, че предвид спецификите на нашия апелативен район не намирам било районни прокуратури, ако се приеме диференцираният модел, било териториални отделения, ако се приеме унифицираният модел, да трябва да се закриват поне на този етап. Защото, ако се приеме диференцираният модел ще трябва да се мисли за закриване на прокуратури. Просто нашият район е много специфичен, ние сме външна граница на Европейския съюз, и морска, и сухопътна, и е въпрос не само на правораздаване, но и на национална сигурност всички районни прокуратури да продължават да съществуват, особено като имаме предвид положението в съседна нам държава и

тази мигрантска вълна, която не се знае докога ще трае. Натовареността не би следвало да е единственият критерий. Например, най-малко натоварени при нас са Районна прокуратура-Малко Търново и Районна прокуратура-Тополовград, но те са гранични прокуратури и само ще ви кажа, те имат много мигрантски дела, едно такова дело се решава обикновено за 24 или 48 часа. Трябва да има постоянно действащи прокурори и служители, които в спешен порядък да могат да решават тези дела. Всъщност, от всички 14 районни прокуратури само 4 не са на морска или сухопътна граница – Айтос, Карнобат, Нова Загора и Котел, но натовареността и на четирите е далеч над средната натовареност за страната. Така че, редуцирането било на районни прокуратури, ако се приеме единият модел, било на териториални отделения, ако се приеме другият модел, очевидно няма да е еднократен акт и трябва да се направи след много внимателен анализ и съобразно актуалните данни към него момент. Ако това стане на по-късен етап ще даде възможност да се съобрази и евентуална реорганизация на съдебната карта на съдилищата в страната.

Накрая да кажа ви едно по-особено становище на г-н Пламен Стефанов – окръжния на Сливен. Той по принцип е за унифицирания модел. Смята, че ще има проблеми в работата с бързи, незабавни производства и спешни мерки, когато трябва да се действа незабавно, а наблюдаващият прокурор ще е в друго населено място, вероятно ще има и други проблеми от техническо естество. Аз, както каза и г-жа Богданова, не виждам проблеми, които няма да можем да ги решим. Но той предлага нещо интересно. Да се изпробва унифицираният модел първо в някой по-малко натоварен окръжен район.../Намесва се С. Цацаров: Той каза при обсъждането 12 – 13 прокуратури./...Много е, вчера ми каза

само един, да, каза ми само един, да се видят какви са там трудностите и проблемите, да ги анализираме и да ги решим, и тогава да се въведе моделът в цялата страна. Аз не мисля, че това ще може да стане в правен аспект само в един окръжен район.

В заключение искам да кажа, че и аз като тримата окръжни прокурори сме категорично за унифицирания модел с предложените три етапа и да не се прибързва със закриване било на прокуратури, било на териториални отделения.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Велико Търново. И накрая Варна. Г-н Басарболиев, имате думата.

ОГНЯН БАСАРБОЛИЕВ: Благодаря, уважаеми г-н Главен прокурор. Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, в района на Апелативна прокуратура-Велико Търново има 5 окръжни прокуратури, а към тях 20 районни прокуратури, които се разделят както следва. Пет районни прокуратури има към Окръжна прокуратура-Велико Търново и Окръжна прокуратура-Плевен, четири са към Окръжна прокуратура-Ловеч и Окръжна прокуратура-Габрово и две районни прокуратури има към Окръжна прокуратура-Русе.

Отчитайки всички доводи в доклада на работната група и по предложението на главния прокурор, вземайки и предвид данните за нашия апелативен район, изразявам мнение, че на първо място е налице безусловна необходимост от оптимизиране на районните прокуратури. Отчитам всички досегашни действия за оптимизиране на съдебната карта, като подготвителен характер. Вземането на решение по предложението на главния прокурор според мен се явява първото реално действие в тази насока. Считам, че от това вас следва да бъде взето положително принципно решение по предложението на главния прокурор. Ще

отбележа, че броят на прокурорите в районните прокуратури в района на Апелативна прокуратура-Велико Търново е достатъчен. Те са в състояние да изпълнят всички предвидени в конституцията и законите правомощия, включително и след оптимизиране на съдебната карта.

Положително, за необходимостта от съдебна реформа, отчитайки посочените в част I-ва на доклада предимства и недостатъци, които няма да повтарям, тъй като са много подробно посочени. Опитът, който имам като прокурор повече от 25 години, така както и като административен ръководител давам становище, че следва да бъде приложен така наречения „унифициран модел“. За мен лично той се явява по-удачен, независимо от възприетия модел унифициран или диференциран във всеки един случай следва да бъде извършена според мен реорганизация на финансово-стопанската дейност на районните прокуратури и едновременно с това преглед на всички щатове на служителите в тях, които да включват и тяхното оптимизиране. Съвсем накратко ще изложа аргументите си в тази насока.

За апелативната зона съотношението служители-прокурори е твърде различно - от 1:1 до към 1:5 в полза на служителите, т.е. има прокуратури където има пет пъти повече служители от броя на прокурорите.

На второ място характерно е, че по-голям е броят на служителите в по-малките районни прокуратури, едно изключение при нас има, това е Районна прокуратура Велико Търново.

На следващо място считам, че би следвало да бъде направен анализ както на общата, така и на специализираната администрация, тъй като от специализираната администрация, от въобще липсата на такава в някои районни прокуратури, т.е.

наличието само на обща има такива, които специализираната администрация е в отношение 1:1,67 в полза на служителите. Тук смятам, че следва да бъде направена такава промяна.

Ако желаете мога да ви посоча по-подробно конкретни данни за нашия апелативен район, които са ме мотивирали да подкрепя това становище, ако не ще премина направо към становището на окръжните прокурори.

В състояние съм съвсем накратко да ви посоча, имаме големи разлики на първо място в цената на един акт /намесва се Сотир Цацаров - колега, по-добре становището на окръжните прокурори. Аз не виждам някой от колегите да оспорва това, което поднасяте като факт, то в интерес на истината е общо известно/ Огнян Басарболиев - становището на окръжните прокуратури в нашия апелативен район е еднопосочно за приемането на унифицирания модел, като това становище сме го заявили и на първоначалните срещи през месец март 2017 г., единствена еволюция има в становището оттогава на окръжния прокурор във Велико Търново, който първоначално изрази виждането за съществуване на районните прокуратури Елена, Свищов и Павликени, но впоследствие, след като се запозна с доклада и предложението на главния прокурор ревизира своето становище и възприе това за унифицирания модел. Подкрепям изцяло доводите, които са изложени от преждеговорившите пред мен, няма да ги повтарям, те са и подробно изложени от предложението и в докладите към него, които не ги подкрепям. С това завърших.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Г-жо Големанова, на финала.

РУЖА ГОЛЕМАНОВА: Уважаеми членове на ВСС, на територията на апелативен регион Варна работят четири окръжни прокуратури - Варна, Шумен, Добрич, Разград, Силистра и

Търговище и 20 районни прокуратури. Гранична зона сме, вътрешна граница на Европейския съюз с Румъния и външна граница Черно море. Уточнявам тази специфика. Но ние сме малко по-скупни от другите колеги, защото почти всички имаме едно и също мнение, говоря за окръжните прокурори и моето, и то е за унифицирания модел. Единствено колегата от Добрич, окръжният прокурор на Добрич е по-скоро за диференцирания модел, като наистина държи много да бъде оставена Районна прокуратура Добрич естествено като областна районна прокуратура и Районна прокуратура Каварна. Колегата на съвещанието с ръководството на Прокуратурата на Република България преди около месец беше достатъчно добре подготвен и аргументиран, както в аспект отдалеченост от град Добрич на районните прокуратури, така и наличие на полицейски и морски управления, говоря за Каварна, наведе исторически аргументи коя е стара, коя е нова прокуратура, натовареност на прокурорите и т.н. Отдалечеността на град Каварна е най-голяма и мисля, че и в апелативен регион целия до областния град - 51 километра, действително е гранична прокуратура, но не виждам други аргументи, които лично аз бих подкрепила колегата Николов, окръжният прокурор на Добрич да премине към диференциран модел в този съдебен район, а не да бъде унифицирания модел. В тази връзка и тук е мястото да кажа, че 20-те районни прокуратури от Варненския апелативен регион Варна в една или друга степен са натоварени, работещи прокуратури са, това се вижда от годишните доклади, нашите, на апелативния регион, от доклада на Прокуратурата на Република България, така че, казвам го, за да аргументирам тезата си, че на първи етап моето становище е, че не следва да бъде закривана нито една районна прокуратура, всички районни прокуратури да

останат като териториални отделения към областната, да я наречем, районна прокуратура във всеки един град. Моето становище, уважаеми членове на ВСС също е, че по-добре приложим е унифицирания модел. Излагам само няколко аргументи, част от които вече и колегите изложиха, част от които се съдържат в доклада на работната група, ръководена от заместник главния прокурор г-жа Богданова. Ще ги кажа съвсем накратко - унифицирания модел е справедлив и в регионален, говоря за апелативни региони, и в национален мащаб. Преди малко стана въпрос, че всяка една от общините ще тръгне сериозно да защитава съществуването на районни прокуратури и представете си каква ще бъде реакцията ми: затвориха, да кажем, в Генерал Тошево, а пък оставиха в Каварна и т.н., и т.н., от гледна точка на елементарната човешка справедливост да го наречем.

Втори мой аргумент, припокрива се и с другите колеги, но то е много важно - от години, уважаеми членове на ВСС, и вие, като членове на върховния съдебен орган, и прокуратурата отделно търси критерии за изчисляване на натовареността по простата причина, че натовареността е ясно, в различните райони, не говоря в момента за окръжните, говоря за районните прокуратури, е различна и знаете, че дори в докладите годишните ние прилагаме двата модела, моделът на ВСС за определяне на натовареността, индивидуална, и звенова, по прокуратури, и Методиката на аналитичния отдел на Върховна касационна прокуратура. Много е елементарно, гледайки в таблиците, големите чаршафи, както ние казваме, при изготвянето на годишния план да се види кои са малко или много натоварените прокуратури. Та, с една областна районна прокуратура натовареността в отделните звена на тази областна, окрупнена районна прокуратура, този проблем с по-малката и по-

голямата натовареност на колегите от районно ниво считам, че ще бъде преодоляна и премахната, и това е пак от гледна точка на професионалната, дори ако щете и на житейската справедливост. За мен е много важно и мисля, че ще бъде постигнат този ефект, с прилагането на унифицирания модел да се стигне по естествен начин до намаляване и на съдебната администрация. Наясно сме, че в много от прокуратурите има дублиращи съдебни служители, които изпълняват една и съща работа. Съдебната администрация би следвало да бъде в такъв обем, достатъчен да оказва помощ на прокурорите, а не да съществува сама за себе си. Ще бъде преодолян, намирам аз, с прилагане на унифицирания модел и щатния дефицит в някои районни прокуратури, имам предвид дългогодишна липса за кандидатстване в някои от районните прокуратури и съответно натоварване на тези, които работят, да кажем при наличие на 3, 4 места районни прокурори в съответна районна прокуратура да работи само един. Посочваме само два примера в района на апелативен регион Варна - Районна прокуратура Дулово, това е съдебен окръг Силистра, от мисля, че три години вече районният прокурор работи сам, разбира се с помощта на командироване на колеги от Районна прокуратура Силистра, но с изменението на ЗСВ от август миналата година не може там да бъде командирован редови прокурор, а трябва да бъде, може да бъде командирован младши прокурор със стаж в системата над една година. Имаме, и да го наречем, кадрови куриоз - Районна прокуратура Провадия - от четири щатни длъжности, заедно с районния прокурор, от март миналата година работи единствено районния прокурор на Провадия. Така че намирам, че ще има положителен ефект това ненормално кадрово незапълване на щата на прокуратурите.

И последният аргумент, за да не отегчавам повече, районните прокуратури ще бъдат освободени от финансово-стопанска дейност, която ще се поеме от съответната окръжна прокуратура. Това ще има двоен ефект - от една страна ще се унифицира, да го кажем, финансово-счетоводната дейност и практиките в нея на окръжно ниво, от друга страна районните прокурори ще бъдат освободени от, да го кажем, досадната финансово-счетоводна дейност, която има всеки административен ръководител и ще се заемат с преките си служебни задължения. Така че и това, и това не е за подценяване, още повече, че в доклада на работната група се предвижда и съществуването всъщност, откриването на бройки в администрацията за юристи-икономисти, които също ще помагат точно в една подобрена и окрупнена финансово-счетоводна дейност.

Вкратце това е моето становище. Благодаря ви.

СОТИР ЦАЦАРОВ: И аз благодаря, г-жо Големанова.

1. ОТНОСНО: Изслушване на административни ръководители на апелативни прокуратури във връзка с оптимизиране на съдебната карта на районните прокуратури:

- **Албена Николаева Вутова** – административен ръководител – апелативен прокурор на АП гр. София;

- **Иван Георгиев Даскалов** – административен ръководител – апелативен прокурор на АП гр. Пловдив;

- **Любомир Георгиев Петров** – административен ръководител – апелативен прокурор на АП гр. Бургас;

- **Огнян Илиев Басарболиев** – административен ръководител – апелативен прокурор на АП гр. Велико търново

- **Ружа Михайлова Големанова** – административен ръководител – апелативен прокурор на АП гр. Варна

/След проведеното изслушване/

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение становищата на административните ръководители на апелативните прокуратури във връзка с оптимизиране на съдебната карта на районните прокуратури.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Колеги, два подхода, единият - продължаваме към точката, която е обсъждане, другият - даваме 10 минути почивка. Кой от подходите? Вторият. Добре. 10 минути почивка. 15,15 ч. продължаваме.

/след почивката/

СОТИР ЦАЦАРОВ: И така, след почивката последната точка от дневния ред всъщност е обсъждане и приемане на принципно решение по предложението. На практика предложението е представено, становищата на апелативните прокурори са представени, те представиха становище и на окръжните прокурори, оттук насетне имате думата, колеги. Аз затова не гледам към цялата маса, защото от моя гледна точка левият фланг от масата приключи, затова гледам към днешния фланг. Г-жа Атанасова е как да кажа, от левия фланг под прикритие. Така че района, в който тя е работила е един от най-сложните като предмет на решения.

Г-н Боев.

РУМЕН БОЕВ: Уважаеми колеги, чувствам се задължен да взема думата първи, веднъж като правехме съвместно първите стъпки във връзка с натовареността и с работната група, тогава колегата Даскалов вика: чакай да видим сега какво ще измислим и колко ще ни бият колегите /шегува се/, но така или иначе мисля, че съвсем целенасочено си вървим по проблемите, така както всъщност и болшинството от нас, които сме тук, сме го заложили още и в концепциите си, когато да встъпваме в Съвета, единственото нещо, което очевидно, вече ми е ясно - в колективните органи нещата не стават бързо, но може би е за добро. Наистина е за добро, за да могат отново хората да помислят, да видят „за“ и „против“ плюсовете и минусите на едно или друго решение. Вие много добре знаете, че всъщност тази дейност ВСС на приливи и отливи върши вече почти четири години - 2013 г. аз подготвих една докладна, която беше много фриволна и наивна, разбира се, но така или иначе колегите в Съвета бяха запознати с нея, тя преследваше малко по-икономически цели, дори ако щете, /намесва се Сотир Цацаров - но тя беше сякаш началната идея за унифицирания модел/ Румен Боев - да. В интерес на истината в никакъв случай не се оказах новатор, защото после като посетихме Холандия и Хърватия, и къде ли не, хората работят с години, с десетилетия по тези въпроси, важното е, че се свършиха много неща в тази насока, не мога да не отчета и дейността на общата Комисия по натовареност, където се направиха доста сериозни анализи в тази насока, и социологически, и географски, и демографски, и се измериха и разстояния, и километри, и там социолозите наистина ни дадоха много знания и препоръки, след това бяха обходили районите, бяха събрани становища и от прокурори, и от съдии, и всъщност вече остана въпроса да се

вземат съответните решения. Като че ли в следващият момент за мен това, което попречи на тези решения е, че се засили конституционната реформа, тя ни раздели, колеги, на практика, и ние започнахме да работим малко по-различно и в това отношение трябва да бъдем пък благодарни на главния прокурор и на ВКП, че всъщност сезираха Конституционния съд, за да видим какво е това съответствие. Между впрочем този въпрос беше поставен още предварително при обсъжданията на темата. Така че мисля, че ние вървим в абсолютно правилната насока и то към унифицирания модел. Мисля също така, че всички с този актив, който разполагаме от 1500 прокурора, а пък те са 1000 сигурно в районните прокуратури, без да съм съвсем прецизен, ние ще можем да грабнем от богатствата на този нов модел, който се предлага и е много добре обоснован от работната група към ВКП. Това е така, защото с този състав, а той става все по-подготвен, което е радостно, с тези възможности, които стават все по-големи, говорим за унифицираната система, говорим за натовареността как се изчислява вече, говорим за всички тези възможности, с които ние разполагаме в момента, света виждаме, че почва да се управлява много повече по ю-туб, отколкото с тези текущи преписки, които търчат наляво-надясно и т.н., така че мисля, че тези неща ще вървят паралелно и правилно. Естествено е, и аз тук подкрепям колегите, че в никакъв случай не бива да се бърза с премахване на Териториалните отделения сами по себе си, нека да видим първо какво ще се случи със съдебната карта на съда, защото ние там съответствието го дължим и това е и по Конституция, и по решение на Конституционния съд. Втори път - нека да видим в крайна сметка дали някога ще се приеме този Закон за електронното правосъдие или там нормите, които са в ЗСВ, което е изключително важно, за да

се разкрият още възможности там, и което всъщност трябваше да се случи 2012 г. когато ние постъпихме тук и както виждате пет години той не се прие поначало, много по-широко щеше да ни бъде около врата и на нас, и на работната група ако паралелно с тези наши виждания и идеи се развиваха и идеите за електронното правосъдие в пълната му цялост, защото тогава вече щеше да може да се отсее кое може да се обработи като преписка само по електронен път, и за кое наистина ще си е налице хартиения носител, очевидно там при първи и непосредствени действия НКП, всички знаем, няма как, но то това пък е спецификата и на нашата дейност, но другото ни участие в гражданските процеси, в административните процеси и т.н., просто не би имало никакъв проблем. Така че аз мисля, че и това нещо бива да се изчаква, да се види, за да можем окончателно да кажем: а-ха, тук пък наистина, но то няма пък да е нашия Съвет, но вие ще сте на работа всичките, и вие ще имате право и на становище, и на решение, да се каже - да, ето тук например това нещо, това звено наистина на този етап не ни е необходимо, защото ще има такива звена, колеги. Аз пак мисля, че това ще стане много по линия на така наречения „естествен подбор“. Давам си за пример вечно Пловдивския Първомай, в който съдиите в момента мислят, че пътуват, прокурорите ни са там, но съдиите пътуват от Пловдив. Рано или късно ще се прецени, че не е достатъчно не само там да са, че ще се акумулират някакви преписки и някакви казуси ще е безспорно, но че няма нужда да има хора на място, още повече, че Асеновград е на 25 километра, Пловдив на 31. В същото време не можем да не отчитаме и бързината, с която вече достигахме едни до други, пак наистина сега одева като казахте Гоце Делчев 107, 107, ама си е час и половина, защото вече от Пловдив до Свиленград е 100 и, но е по-малко от

един час, магистрали, но така или иначе като гледаме пък какво правителство се задава с твърда задача да се построят магистралите в България очевидно и този въпрос ще бъде много сериозно решаван в чисто урбанистичен и териториален план. Така че аз нацяло мисля, че ще подкрепя принципните решения, които са предложени от главния прокурор и това, че пък наистина трябва да има един административен център, окръг, това си е всъщност изключително важно, защото това също съвременното състояние на нещата го предразполага и мисля, че много по-добре ще се управляват и материални средства, и т.н. , и връзката ще бъде с много по-малко хора, и длъжностни лица, ето сега тук може би колегата Кожарев дето му „пламти“ главата от половин година, навсякъде хора, навсякъде територия, навсякъде имоти, един, друг, пети, шести и т.н., трябва да се върви към едно друго решение в тази насока, още повече, че технологията ни подкрепя. София, безспорно ми се струва, че отиде ли се към унифицирания модел няма как да се размине без Софийска районна прокуратура за областта София, другото нещо, което аз помня, едно време г-жа Богданова беше поръчала пак едно изследване, което именити хора ни казаха: София е нещо отделно от страната като конфигурация и т.н., и тук пък рано или късно ще възникне въпроса не е уедряваме, а да раздробяваме малко, защото този колектив, с тези 200 души, и с още растеж нагоре неминуемо и с администрация, и всичко, също е тежък за ръководене. Благодаря ви.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Благодаря, г-н Боев.

Други изказвания?

Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Аз също съм привърженик на т.нар. „унифициран модел“. Наистина някъде ще има може би райони с

повече специфики, където може би нещо по-различно трябва да се направи, трябва да се помисли и за Районната прокуратура в София-област, но като принципно решение, като цялостно аз съм привърженик на този модел, защото наистина ще изключи субективизма при закриване евентуално на прокуратури, но съм съгласен и с това, че за момента навсякъде трябва районните прокуратури да бъдат трансформирани в Териториални отделения и да не закриват никакви административни единици, трябва да си има прокурори, където е имало досега и след като се направи анализ на вече бъдеща работа тогава да се пристъпи към следващия етап.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Други? Това не значи, сега предполагам никой няма да възрази на това от колегите от Прокурорската колегия, ако някой от административните ръководители желае нещо да каже, да допълни, да попита, да репликира, дискусиата е съвсем свободна. Това не значи, че тя е затворена за левия фланг, без г-жа Атанасова. Има ли други изказвания? Като имате предвид и още нещо - когато приключим изказванията аз ви предлагам двете точки да бъдат гласувани отделно, имам предвид с оглед това, че едната предлага варианти, унифициран, диференциран модел, втората дава една дефиниция на териториалното отделение, като ви призовавам и по отношение на втората, ако считате, че тази дефиниция не е достатъчно коректна или нещо в нея не е, как да кажа, дори да използвам думата „да е изпитано“ както трябва, дискусиата е свободна.

Г-жа Лазарова. Усещах, че ще вдигнете ръка.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Аз ще вдигна ръка не само, за да кажа, че ще подкрепя унифицирания модел, но и да поздравя работната група и нейния ръководител в лицето на г -жа Пенка Богданова за изключително обемния труд, който те са положили, с

анализа на всички фактори, на всички предимства, недостатъци на двата модела, с което изключително много улесняват работата на Прокурорската колегия при вземане на решение по приемане на един от двата модела.

Аз само ще се спра на четири от предимствата, които всички вие сте видели в подкрепа на унифицирания модел, а именно балансираната натовареност, оптимизацията на дейност на служителите и също така реализирането на огромни финансови икономии като същевременно се прилагат абсолютно обективни критерии за всички прокуратури в страната, което при мен надделя за избирането на този унифициран модел като най-адекватен в случая. От друга страна той е и най-плавния модел, в смисъл той е по-плавен, без излишни сътресения, които се наблюдават при диференцирания модел, с възможност за отчитане на евентуални грешки в процеса на неговото прилагане и слабости, недостатъци, с възможност за коригиране при следващия етап, докато при диференцирания модел такива възможности не съществуват, там вземането на решения не е поетапно и фактически няма го този плавен преход, който не можем да отчетем, че е в интерес на работещите в съдебната система.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Други изказвания?

Г-жо Атанасова.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Уважаеми колеги, аз ще започна оттам, че не споделям становищата на колегите за унифицирания модел. През колкото и етапи да премине унифицирания модел той в крайна сметка ще доведе до един резултат, а именно създаването на 28 окрупнени районни прокуратури и обособяването на останалите районни прокуратури в териториални отделения. Не знам какво е диференцирано на диференцирания модел освен това,

че той предвижда закриването на районни прокуратури в смисъл те дори да не съществуват и като териториални отделения. Поне аз такъв извод направих от аналитичната част към доклада на работната група, но да не избързвам. Сега в представянето на доклада на работната група днес се зададоха някои въпроси, които аз не открих в аналитичната част към този доклад, а именно, че се иска днес Прокурорската колегия да даде отговор на въпроси, свързани със спецификата на териториалното отделение, какво се разбира под териториално отделение по смисъла на чл. 30, ал. 2, струва ми се точка 7 от ЗСВ и по-конкретно дали териториалното отделение има самостоятелен район на действие, като се свързва района на действие с правосубектността на териториалното отделение.

На следващо място въпрос дали Прокурорската колегия ще следва да определи щата на едно териториално отделение, кои са критериите за разкриване на териториално отделение. За мен това са въпроси, които са последващи, за мен по-скоро ако даваме отговор на въпроса е какви са критериите за превръщането на една районна прокуратура в териториално отделение е първия въпрос и това е съществения, а не да тръгнем от териториалното отделение.

И сега по отношение конкретно на предложенията в доклада.

От приложените към доклада няколко таблици и по-конкретно от таблицата „комплексни фактори“ много ясно личи връзката между натовареността на прокуратурите и незаетия щат в тях. Тази връзка е право пропорционална. Незаетият щат в районните прокуратури пряко се отразява на по-високата им натовареност.

На следващо място има пряка връзка между натовареността на районните прокуратури и броят регистрирани престъпления по данни на МВР на 100 хиляди души. Тук би ми се искало да видя данни за броя регистрирани престъпления от МВР не към 2014 г., а към 2016 г., но дори и тези данни позволяват да се направят изводи. Ако съпоставим данни за един произволно избран район на окръжна прокуратура, например ще взема Окръжна прокуратура София, ще се установи, че най-ниска е натовареността на прокурорите от Районна прокуратура Пирдоп, където са заети всички прокурорски щатове и населението е повече от два пъти и половина по-малко от това в останалите райони на районните прокуратури от този окръжен съд, с изключение на Сливница, съответно и броя на регистрирани престъпления на 100 хиляди души е от порядъка на 150 до 700 броя на 100 хиляди души по-малка, т.е от този пример е видна пряката връзка между брой регистрирани престъпления и зает щат, и натовареност по правилата, приети от ВСС за измерване на натовареността. По-висока натовареност съществува в районните прокуратури в региона, където има незаает щат на прокурори, като естествено тя е най-висока в Районна прокуратура Сливница, където от 7 щата са заети 4 и броят на престъпленията, регистрирани от МВР е най-висок при незначително по-висок брой на население, но тук разбира се следва да отчетем и това е коректно посочено в таблицата, с особеностите на района като граничен.

Давам и следващ пример - района на Окръжна прокуратура Монтана, където има три районни прокуратури, там натовареността на трите районни прокуратури Монтана и Берковица, на две от районните прокуратури от общо три е абсолютно еднаква - 3,31 при изцяло зает щат от прокурори. Малко

по-различна е натовареността на Районна прокуратура Берковица, но дори и при тази разлика в натовареността се касае за разлика, която не е толкова съществена, това е разлика от 0,5 единици актове и действия на прокурор, която е лесно преодолима със запълването на един прокурорски щат.

Ще посоча трети пример с районните прокуратури от района на Окръжна прокуратура Плевен, където се установява същата зависимост между натовареност и незает щат. Районът включва пет районни прокуратури - Плевен, Левски, Никопол, Червен бряг и Кнежа, натовареността на тези пет районни прокуратури, действителната натовареност варира от 3,61 за Левски, през 3,44 за Кнежа, до 2,92 за Никопол, за останалите районни прокуратури е около 3. По-висока е натовареността отново на тези районни прокуратури където има незает щат - Кнежа, и то трайно незает щат или има друг фактор, влияещ на натовареността, например затвора в Белене по отношение на натовареността на Районна прокуратура Левски, но и тук разликата в натовареността отново е пренебрежимо малка, а не драстична, от порядъка на 0,5-0,6 и е преодолима с увеличаване или заемане на незаетите прокурорски щатове.

Четвърти пример - района на Окръжна прокуратура Сливен с три районни прокуратури - Сливен, Котел и Нова Загора. Там натовареността е много близка - 3,89, 3,55 до 3,03 за Районна прокуратура Котел, като незает щат има само в Районна прокуратура Сливен, която е по средата като натовареност, но при Районна прокуратура Нова Загора, където натовареността условно може да се приеме за най-висока с 3,89 има най-голям брой регистрирани престъпления и ако видим и данните за броя на икономически активно население най-много икономически активно

население, между другото няма какво да обяснявам на прокурори, че престъпления се извършват от икономически активно население преобладаващо и по-малък брой от население в една по-висока възрастова граница. При толкова несъществени за мен разлики в натовареността е видно, че тя не може да бъде обяснение или поне не може да бъде убедително обяснение за прилагане на унифицирания модел и за окрупняването на прокуратурите в една прокуратура в областния център. Ако целта е постигането на равномерна натовареност тя може да бъде преодоляна много по-бързо и много по-безболезнено, разбира се не за всички прокуратури, със заемането на щатове или поне с ефективни управленски действия на ВСС по тяхното равномерно разпределение или по-конкретно равномерно не е правилната дума, а по тяхното разпределение, там където е необходимо. Между другото това може да стане и много по-бързо.

Интересно е да се погледнат, макар че нямаме подобна таблица към доклада, на данните за натовареността на прокурорите вътре в самите районни прокуратури, защото, уважаеми колеги, ако правим реформа в териториалната структура на районните прокуратури искам да кажа, че за мен тази реформа е оправдана не с изравняването на натовареността абстрактно между отделните районни прокуратури, а тя може да се обясни убедително с преодоляване на неравномерна съществена натовареност на отделните прокурори.

От тях е видно, че неравномерна натовареност съществува вътре в самите районни прокуратури и аз не виждам как ще я преодолеем с механични аритметични изчисления. Между другото, позволявам си да кажа, че абсолютно равномерната натовареност е мит. Тя няма как да се постигне и затова не може да

бъде единствена, съществена и най-напред изведена цел на реформата в териториалната структура на районните прокуратури. Пак повтарям, когато вземаме решение - и то толкова важно, „принципно“ е само дума (това наше решение, което ще вземем днес, ще даде тласък; то ще бъде първата стъпка в реформата и след нея топката ще се затъркаля по нанадолнището, ако мога така да кажа; аз се надявам, че колегите ни слушат внимателно и наистина решението ни ще бъде много важно), за мен е необходимо, преди да го вземем, да разполагаме и с подобни данни и да отчетем, че търсим натовареност на прокурорите, защото те са важни като хора, а не натовареност на орган, каквито данни, разбира се, коректно са ни предоставени.

На следващо място, по отношение на унифицирания модел отново. Аз претендирам, че съм живяла и в едно друго време, или поне съм била ученичка тогава, но унифицираният модел силно ми напомня на модела на уравниловката. Когато се касае за хора, историята е показала, че този модел не е работещ. (С.Цацаров: Има от социалистическо време по-точен период - създаването на аграрно-промишлените комплекси на базата на ТКЗС-та). И създаването на ТКЗС-та, ако се върнем още по-назад в историята - и обединяването, и окрупняването на земите, т.н. Познаваме добре, г-н Цацаров, историята - все пак сме от един випуск и сме кандидатствали с изпит по история. Така че аз имам силни резерви към този унифициран подход. В този смисъл твърдението, че само при прилагане на унифицирания модел може да се постигне изравнена натовареност в национален мащаб, си позволявам да кажа, че не е вярно, дори и с тези четири, струва ми се, че бях подготвила пет, а мога да дам много повече примери, които посочих, позовавайки се на тази таблица към аналитичния

доклад. Много благодаря на г-жа Албена Вутова, която представи изключително коректно становищата на окръжния прокурор на Благоевград. Там натовареността между отделните районни прокуратури също е изравнена. Така че какъв унифициран модел ще следваме за този район с основна цел изравняване на натовареността? Тоест, ние каква цел гоним, след като тя е постигната; тази цел не работи за този район. Тя не работи и няма какво да я постигаме, защото е постигната и по отношение на тези примери, които ви дадох. Ако започнете внимателно да анализирате цифрите, защото тези папки са за това, за да ги гледаме, ще видите, че при зает щат целта е постигната. Позволявам си да ви припомня, че на 15.10.2015 г. Висшият съдебен съвет прие един доклад за значението на районните прокуратури и за критериите за промяна в териториалната структура на районните прокуратури, в който бяха посочени други основни критерии и цели. Тези критерии трябва да ги спазваме, ако, разбира се, Пленумът на Висшия съдебен съвет не реши да ги промени и да избере други критерии. И сред тях, освен натовареност с достатъчен брой случаи, за да се позволи ефективно използване на прокуратурите; освен критерият „ефективно управление“ (който между другото се съдържа и в аналитичния доклад), съществуват критериите „географско разстояние и достъпност на транспорта“; критерият „достъп до правосъдие“; критерий „численост на прокурорите в районните прокуратури“, както и други критерии от типа на наличие на курортен център, граничен район, които доста от окръжните прокуратури са посочили, когато са обосновавали становището си за един от двата модела, или когато са се осмелили да предложат нещо като смесен модел на съдебна реформа. Не смятам, че към настоящия момент можем да изведем две цели или два критерия -

постигане на равномерна натовареност или ефективно управление, административно-организационно на човешките ресурси и да се абстрахираме от всички останали критерии, които единодушно преди по-малко от две години Пленумът на Висшия съдебен съвет прие, когато разглеждаше доклада, изготвен (между другото) от двама присъстващи на това заседание на Прокурорската колегия.

На следващо място, по отношение на таблицата към аналитичната част с предимства и недостатъци на двата модела. Позволявам си да кажа, че тези предимства и недостатъци не са обосновани по никакъв начин. Те просто са посочени от авторите на доклада. Тъй като липсва каквато и да било обосновка за тези предимства и недостатъци, ще си позволя и да не се съглася с част от тях. На първо място, много се набива на очи предимството за огромните (как беше?), „реализиране на огромни финансови икономии“. Преди малко мисля, че колежата Даскалов каза, че има въпроси за детайлите, „дяволът“ е в детайлите и тези детайли са важни. За мен, когато вземаме решение кой от моделите, или какъв модел ще изберем за реформа на териториалната структура на районните прокуратури, трябва да знаем и съществените детайли и как тези детайли намират решение. Не знам откъде са тези „огромни финансови икономии“, освен от разлика в заплати на 113 минус 28 (сметнете колко са) районни прокурори като административни ръководители на териториалните отделения. Веднага ще ви кажа, че тези незначителни финансови икономии стават изключително пренебрежимо малки, ако се постави въпроса как преписките и делата от териториалните отделения ще достигат до прокурора в окрупнената структура, приемайки, че той може да бъде от друго териториално отделение при прилагане на принципа на случайното разпределение. Получих отговор: „ами, ще пътуват

коли". Съзнавам, че има вероятност преписката, подадена в Сандански, да се разпредели на прокурор от Териториално отделение-Сандански, но си представете, че тя отиде в Гоце Делчев. Кога тръгва колата да я носи в Гоце Делчев от Благоевград, или от Сандански - там, където е постъпила, защото унифицираната информационна система позволява да се регистрира, независимо къде постъпи, в кое териториално отделение и да се разпредели? Настава едно движение на материали, което ми е познато от Районна прокуратура-София. С възможностите за териториална достъпност и транспортна мрежа на столицата преписките между отделните сгради на Софийска районна прокуратура пътуват между три и седем дни - това ни е известно, поне на колегите, които са атестирали прокурори от Районна прокуратура-София; от просрочията на тези колеги в таблиците за спазване на сроковете. Сега пренесете столицата с петте сгради в един окръжен район и ми обяснете това ще доведе ли до финансови икономии, или няма да доведе. Ще доведе ли до трудности в разпределението, или няма да доведе? Наистина и в доклада, и днес се подчерта, че целите на реформата не са финансови икономии. Но тогава предимство за „огромните финансови икономии" така поднесено, без аргументация, остава просто дума, израз.

Следващо предимство: „Районните прокуратури ще се занимават основно с дейност по правоприлагането. Ръководството на окръжните прокуратури ще бъде улеснено чрез административни отдели". Независимо (пак казвам) през колко етапа ще премине приложението на унифицирания модел, към настоящия момент с административно-организационна дейност в районните прокуратури се занимава преимуществено административният ръководител - районен прокурор. Няма анализ към аналитичния доклад колко от

времето на районния прокурор във всяка районна прокуратура отива за административно-ръководна дейност. Аз бих казала, че за такава дейност малко по-съществена част от времето отива единствено на административните ръководители на няколко големи районни прокуратури - Пловдив, Варна - с численост над 20-25 и повече прокурори и съответния ....., умножен по коефициент 1.3 или 1.5, съобразно съотношението съдебни служители. В малките районни прокуратури дейността по администриране (обобщено наречена) отнема пренебрежимо малко време. Така че ние като цяло не ги разтоварваме толкова много. Искаше ми се да видя анализ с каква толкова финансово-стопанска дейност се занимават административните ръководители на точно тези районни прокуратури, които ще направим териториални отделения в един или по-късен етап. Колко обществени поръчки правят? Колко пъти закупуват материални...(не се чува)? Занимават ли се толкова с управление на сгради? Основната част от дейността, и то на административните секретари или на главните счетоводители е дейността на заплащане на възнаграждения - изчисляването става с програмен продукт, т.е. нищо не смятат на ръка - и на командировки. Те дори не плащат експертизи по досъдебни производства, защото това се прави от финансово-стопанските отдели към окръжните прокуратури; имат плащания за комунални услуги, за пощи; обществени поръчки имат една-две в годината.

Иска ми се да засегна въпроса и със съдебната администрация, защото той също е свързан с финансовите икономии. Видях в примерните образци таблици по отношение на унифицирания модел увеличаване на числеността на общата администрация с интересни длъжности. „Инженер-сгради" - интересно как досега са съществували сградите на прокуратурите

без подобна длъжност. Ще ми кажете, че е примерен вариант, но съм длъжна да посоча, че съм против подобна длъжност. „Юрист“ - как ли сме правили обществените поръчки? Не знам някоя обществена поръчка на прокуратури да не е направена съобразно правилата при положение, че прокурорите са юристи; в окръжните прокуратури има административни отдели и там колегите прокурори много добре познават Закона за обществените поръчки; познават го и административните ръководители, а и други прокурори в отделните районни прокуратури, защото им се е налагало да ги провеждат. Има прокурорски помощници, на които не се уплътнява работното време и които също могат да вършат тази дейност. Финансово-стопанските отдели на окръжните прокуратури се увеличават със средно до 3-4 счетоводители - старши специалист, главен специалист, главен счетоводител. По същия начин се мултиплицира укрепването със счетоводители и на районните прокуратури. За сметка на това в така наречените „примерни варианти“ драстично за териториалните отделения се съкращават длъжности от специализираната администрация, макар че в аналитичния доклад е посочено, че това няма да се случва. Изцяло в преобладаващата част от районните прокуратури, под примерните модели, изчезват позициите на съдебните секретари. Съдебните деловодители за прокуратури, в които са били 6, 8 и повече, се свеждат до двама. Може би от това ще дойдат „огромните финансови икономии“. Задавам си въпроса кой ще въвежда данните в Унифицираната информационна система и ще извършва останалата значима по обем деловодна дейност в натоварените районни прокуратури извън областните центрове, които се предвижда да станат териториални отделения. Това са детайли, които смятам, че са съществени, когато вземаме решения и

аплодираме приложението на унифицирания модел. Не искам да давам повече примери, но ако има притеснения сред администрацията, смея да кажа, че те сигурно са основателни.

На следващо място. Когато говорим за диференциран модел, това означава съобразяването му с известни особености; означава прилагането на различни подходи. Обяснението на предложението ни диференциран модел не съдържа подобно прилагане на различен подход. Различното в случая е, че само бързо закриваме районна прокуратура, без на нейно място да има териториално отделение. Както някои от колегите са посочили в становището, означавайки го като „смесен модел“, за тях приемливо е не механичното изнасяне на всички към областния център, а групирането или окрупняването на две или повече районни прокуратури. Не мога да се съглася с примера на колежата Даскалов, че някой може да си позволи да предложи окрупняване на две ниско натоварени районни прокуратури (и колега Даскалов, това е алогично и на никой не му идва наум), за да изравни натовареността. Няма как да се изравни или да се постигне равномерна натовареност, когато събереш две ниско натоварени районни прокуратури. Но е факт, че когато правим реформа на териториална структура на районните прокуратури, може би трябва да изберем подход, при който една от целите да бъде постигане хипотетично на равномерна натовареност и ефективно управление на човешките ресурси. Представете си какви мегаструктури за административно управление ще се получат с 28 окрупнени районни прокуратури.

Не мога да се въздържа да не посоча примера с районните прокуратури (9) от района на Окръжна прокуратура-София и да не се изумя от становището на окръжния прокурор. Как

виждате Вие ефективното управление на териториалното отделение от Елин Пелин до Костинброд или Сливница, било то и съсредоточено в столицата? Първо ще търсим нова сграда - приемам, че ще намерим. Второ, какво? Всички се стремим към столицата, където вече има една Софийска районна прокуратура - трудна за управление, мисля, че тук всички ще се съгласите - и сега си представете движението на преписките. Между другото, коректно е представено и разстоянието в километри. Ако някоя от районните прокуратури в района на Окръжна прокуратура-София е драстично по-слабо натоварена (мисля, че я бях извадила също като пример) от другата, без да дадат още щатове (какво правят 7 прокурорски щата в Елин Пелин при заети 4 и по-ниска натовареност; вярно, в Сливница също има незаети прокурорски щатове, затова тя е с по-висока натовареност), но този проблем, пак казвам, е много по-лесно решим и по-бързо с процедурите по Закона за съдебната власт. Аргументът, който много обичаме да посочваме тук, в Прокурорската колегия - нямали сме кандидати за административни ръководители на малки прокуратури. Ами, не, не са загинали тези прокуратури и без кандидати за административни ръководители, с временно изпълняващи длъжността. (Гласове: няма хора). Да, няма хора; няма да има хора, дори да ги направим териториални отделения, колеги, пак няма да има хора. Тогава пак ще се наложи не да командироваме, но да отиват хора да работят в тези прокуратури било по реда на командироване, било по реда на промяна на работното място. Между другото, имам силни резерви и по отношение на дефиницията на „работно място“ и „място на работа“ в аналитичния доклад. Разбира се, това са детайли, но ми се струва, че то противоречи и на практиката по Кодекса на труда.

Сега, дали ще е командироване, дали просто ще се наложи пътуване с промяна на работното място - за мен е едно и също.

Не казвам, че не трябва да направим реформа, колеги. Не искам да бъде така разбрана. Точно аз не считам, че не трябва да се проведе реформата, но твърдя, че днес нямаме готовност дори за принципно решение. Твърдя, че трябва да имаме още анализи и най-вече аз бих подкрепила смесен подход. Искане ми се да не унифицираме подходите, пак казвам, да не правим мегаструктури, трудни за ефективно административно управление. Искане ми се да си даваме сметка за проблема с разстоянията и достъпността. И наистина ми се иска да отчитаме обстоятелството, че реформата е за хората, а не само и единствено за изравняване на натовареността между районните прокуратури. Между другото, позволявам си да се спра и на препоръките в доклада на Европейската комисия от 25 януари тази година и да кажа, че основно препоръките в този доклад са изведени от проблеми в дейността на високо натоварените съдилища, като е посочено, че действително е свършена значителна работа по разработването на стандарти за оценка на натовареността на съдилищата и прокуратурите; че продължението на тази работа следва да стане с превръщането на тези стандарти като основа за управленски решения в области като атестиране, повишаване в длъжност, дисциплинарни производства и разпределение на персонала. Препоръките са да се създаде механизъм за непрекъснато публично отчитане на напредъка по изпълнение на Стратегията за съдебна реформа, а що се касае за неравномерното разпределение на натовареността, изрично е подчертано, че тя е най-вече в съдилищата и че следва да се намери решение на положението с натовареността в най-натоварените съдилища въз основа на новите

стандарти за натовареност, както и да се постигне съгласие по Пътна карта за реформа на съдебната карта едновременно с развитието на електронното правосъдие.

Ще завърша с това, че по отношение на електронното правосъдие Висшият съдебен съвет има задължения, произтичащи от измененията на Закона за съдебната власт от 09.08.2016 г., и работи по тях. Тези задължения са свързани с приемането на подзаконовата нормативна рамка на електронното правосъдие - касае се за приемането на четири акта, от които към настоящия момент Висшият съдебен съвет прие и са обнародвани в „Държавен вестник“ два от актовете; по отношение на третия акт обществените консултации по Закона за нормативните актове ще приключат само след една седмица - на 2-ри май. И последният акт, който е най-важният и който касае именно оперативната съвместимост и други изисквания към информационните системи на органите на съдебната власт, предстои да бъде подготвен за обществено обсъждане в най-скоро време. Така че, колега Боев, работи се активно и по въпроса за електронното правосъдие. Разбира се, то не е панацея, но е важно, когато говорим за реформи.

Искам и още нещо да кажа - че със същите изменения на Закона за съдебната власт може би в резултат на нашето желание като магистрати и като членове на Висшия съдебен съвет и все за решаване на въпроса за незаетите щатове, най-сетне се въведе изискване за уседналост и то е свързано с изискването за три години, прослужени на съответната длъжност, когато се участва в конкурс за повишаване и преместване. От приложението на тази норма очакваме резултати и аз наистина силно се надявам именно чрез нея да се преодолее този така наречен от колегите съдии и прокурори „конкурсен туризъм“ и когато се заеме с конкурс едно

място в една районна прокуратура, за която дълго време не е имало кандидати, в рамките на три години (разбира се, ако не се „уреди“ командироване) това място да остане заето и наистина да получим поне за три години решение на проблема с незаетия щат в тази прокуратура.

Съжалявам, че може би говоря дълго, т.е. не, не съжалявам, но ако на някого е станало досадно, ви моля да бъда извинена, но считам, че когато решаваме подобни изключително важни въпроси (рядко използвам думата „изключително“, но това е такъв въпрос), не може просто да кажем: „аз приемам този модел, защото...“ (три изречения следват).

СОТИР ЦАЦАРОВ: Ще ми позволите, преди да дам думата на още колеги, две думи от моя страна - като изказване, а не от гледна точка на председателстващ заседанието. Мисля, че малко или много критиките към работната група не са обосновани. Не са обосновани, защото за един много кратък период от време тези хора свършиха много работа. Затова мисля, че не е много справедливо да бъде казвано: „не виждам това, не виждам това, не виждам това“. Може да не Ви хареса това, което ще кажа, но ще го кажа и по друг начин. Ръководството на прокуратурата (не е моя заслуга - те го правиха; заповедта е моя и в крайна сметка сме го работили общо) и хората от тази работна група дадоха максимума от себе си, но това е работа на Прокурорската колегия. Не изразявайте такова недоволство към свършеното от работната група, защото от тези хора ние не може да искаме максимума. Ако считате, че още нещо трябва да се направи... (ще Ви дам думата; изслушах Ви много внимателно, моля Ви).

Второто, икономииите. Общият размер на икономии, ако т.нар. "унифициран подход" се приложи, ще бъде равен на около 18

000 000 лева, начален. Не финансовият момент е водещият тук. Позволявам си да кажа още една забележка. Моето виждане е следното: прокурор в районна, окръжна, апелативна прокуратура разследва обществени поръчки. Прокурор в районна, окръжна, апелативна прокуратура не пише обществени поръчки, защото не му е това работата. Няма администрация в тази държава, в която да няма специалисти-юрисконсулти; специалисти-експерти по управление на сградите, ремонти и всичко друго и всичко това да е върху нормалния прокурор. Не може да кажем: „прокурорът е юрист, значи той ще пише и обществените поръчки" - поне не това е моето разбиране.

Две неща, за да завърша. От всичко това, което чух, аз по-скоро разбирам, че изводът е по-скоро да не се пипа нищо, защото да не се пипа нищо. Няма вариант да не се пипа нищо - това трябва да го разберем. Болезнено е, знам, че е болезнено, но няма вариант да не се пипа нищо. Няма вариант, защото такива са препоръките и от Европейска комисия, и от анализ на независими прокурори, и от всички финансови анализи, които правим. Въпросът е това, което пипаме, да го направим така, че то да бъде разумно; то да бъде прагматично; то да не разруши съществуващата система; то да съхрани и да запази всички възможни човешки съдби. В заключение. Аз не мисля, че ръководството на Прокуратурата ще направи каквото и да е повече по отношение на този анализ. Ние имаме анализ, за нас той е обоснован; ние сме го обсъждали. Той е вече на вниманието на Прокурорската колегия. С риск да бъда разбран грешно - продуктът на работа на тази работна група може би трябваше да бъде продукт на работа на нещо, което е работило дълго време, в комисиите. Затова от тази работна група не може да очакваме нещо в повече. Предложението е представено

пред Прокурорската колегия. Оттук-насетне всички, в това число и аз, сме компетентни да решаваме, но нито аз, нито работната група е поставена в положение, при което едва ли не ще допълва, доусъвършенства своя продукт и ще го поставя отново, и отново, и отново на вниманието ни. Това е продуктът, това са предложенията - оттук-насетне решаваме.

Г-н Боев.

РУМЕН БОЕВ: Колеги, аз съм изключително щастлив, че останаха и колегите от ВКП и от апелативните прокуратури, за да видят, че същностни са дебатите и тук не подминаваме нещата с лека ръка; в същото време да видят колко трудно излизат решения и оттам-нататък пък колко трудно те преминават вече като действие в практиката. Това нещо, което сега обсъждахме, и това, което се произнесе г-жа Атанасова, са теми, които, пак ви казвам, обсъждали сме ги 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. (четири години) и сме все на тази тема - колко е разстоянието между градовете; какво се случва в тази насока; каква опасност ще възникне; коя комисия какво е казала. И в същото време ние за какво направихме още 2012 г. Комисията по натовареност? Каква основна цел си беше поставила тази комисия в изпълнение на шведски и не знам си какви проекти и т.н., и допълнителни истории, а именно прекрояване на съдебната карта. Добре, пет години! Колеги, и тук се обръщам към нас си - към Прокурорската колегия, не можем да бъдем директори в самостоятелната дейност на прокуратурата. Ами че те свършиха нашата работа, какво да си говорим? Защото ние много удобно, г-жа Атанасова, включително и аз, разбира се, след като натрупахме по няколкостотин, ако не и хиляди страници за всеки апелативен район какво обследвахме; къде му са пътищата, къде му са районите; къде му са всичките неща; струпването на хора; демографските кризи и

т.н., какво направихме? Сложихме ги тези няколко хиляди страници, за които похарчихме и сума ти пари, и време - и наше, и на колегите, по гардеробите си отгоре. Сега пак ли да я свършим тази работа? Много е удобно да се тупа топката, колеги, страшно е удобно и избирателно да се посочва нещо и нещо, и да се казва: дайте да внимаваме. Колко време ще внимаваме? Ако кажете: дайте този Съвет твърдо да не се занимаваме с нищо съществено - ами, ето остават ни пет месеца. Да де, ама аз мисля, че нашата отговорност е, след като ние се захванахме с тази дейност; след като и работни проекти има в тази насока, които биха ни били от полза много във връзка с предложението и изпълнението на тази дейност, да си я вършим. Така или иначе на нашия Висш съдебен съвет имиджът няма да се вдигне - категоричен съм - ама поне да свършим работата, която да бъде от полза на колегите, които ще работят след нас, и от полза на колегите, които работят „на терен“. Защото каква опасност може да съществува при взимането на тези решения? В крайна сметка, днес, като се приеме унифициран проект, ами та тази проект нали първата му фаза се продължи сигурно години; втората му фаза също. Тези хора не се насмиват оттук и да се изхвърлят някъде встрани от коловозите. Няма такова нещо. Взима се принципно решение. Така че това са съвсем нормални неща. Какво ще се случи с администрацията? Ами, смисълът, който всички си говорим - да имаме наистина специализирана администрация, която пряко да подпомага дейността на прокурора в пряката му дейност по разследване на престъпления и другите форми на работа, и една обща, по-високо ниво специализирана администрация. Защото, кажете ми какво прави главният счетоводител в Гълъбово в момента? Защото пък аз въобще не мога да се сетя какво прави там. И на още 68 места.

Какво правят тези главни счетоводители, всички със заплата над 1000 лева - най-висока след магистратската. Аз не ... стават някакви хора там по линия на обществени поръчки и т.н. Не можем ли да помислим тези пари да ги направим експертни? Ето, това е смисълът на нашата дейност и на нашата логика. Не можем ли да помислим да си създадем експертните звена в областта и на НИКК, където чакаме с години, и на счетоводните ни експертизи, и т.н., където ядем най-голям бой и където се изправяме срещу експерти, само че заплатени с по 10 000 лева, а нашите се губят? Това е идеята, която можем да мислим, ако дай си, Боже, ни се освободят пари, как ще ги прилагаме и къде ще ги прилагаме.

И пак Ви казвам, двамата с Вас бяхме в Турция, когато видяхме как работи тяхната електронна правосъдна система - делото се генерира днес в Истанбул, утре отива в Диарбекир, защото там е най-малко натоварен съответният граждански съдия, граждански съдия - повтарям, - но факт е, че е постигнато, т.е. група дела, които могат да се гледат навсякъде, които се гледат само по електронен път. Ами нали това чакаме, нали това работим ние в момента! Колеги, това ни е същинската работа тук, на нас. Аз мисля, че наистина е безкрайно балансирано, неплашещо това предложение; да се помисли кой проект да се приеме; изказаха се „за“ и „против“; да се определи какво е работно място. Ако трябва още веднъж да се помисли, да се помисли. Ние не затваряме цикъла. Той оттук-нататък тепърва, според мен, започва. Той тепърва започва, така че няма място за никакво плашене.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Тези последни две изказвания всъщност обобщават двете крайни становища в мнението за реформата на съдебната карта още от самото начало. Мисля, че

ние първо трябва да се разграничим основно по въпроса какви показатели, критерии и какви конкретни действия трябва да се свършат във връзка с реформиране на основната (така да я наречем) съдебна карта - това е по отношение на съдилищата, и каква е разликата между реформата на органите на прокуратурата в сравнение с органите на съдилищата. Защото при съдилищата нещата стоят доста по-сложно от гледна точка както на достъпа до правосъдие, така и на видовете дела, които се гледат, така и до ангажиментите, извънсъдебните, на съда, които те поемат. Тук, в рамките на органите на прокуратурата мисля, че основното, което трябва да търсим, е на първо място, както беше подчертано (за разлика от г-жа Елка Атанасова аз не смятам, че това е безсмислено), постигане на една, но трябва да се подчертае - относителна балансираност, защото никога и по никакъв повод не бихме могли да очакваме еднаква или равномерна натовареност на прокурорите в София с прокурорите извън столичните прокуратури, с изключение на тези в малкото други големи градове в България. Така че това, че в един район или в един окръг имаме три прокуратури с равна натовареност, не означава, че ние не трябва да я търсим на другите места, където тази натовареност е доста дисбалансирана. На второ място, аз не мисля, че това е единствената, а може би и основната цел на тази промяна. Във всички случаи оптимизацията на администрацията никак не е маловажен проблем. Първо, като се погледне съотношението между административни служители и прокурори в прокуратурата, е много дебалансирано. Второ, като се погледне това, за което даде пример г-н Боев - за специализираната и общата администрация. Трето, самото модернизиране на длъжностите в съдебната администрация. Аз от наблюдения знам, че във всяка прокуратура

има машинописки. Извинявайте, но колко пишещи машини са останали в тези прокуратури, че да има такова изобилие от машинописки в ... (намесва се М. Лазарова: пишат на компютри) Хубаво, знам, че пишат на компютри, само че това да пишеш на компютър и това да се занимаваш с електронните системи на прокуратурата е нещо различно според мен и необходимо там да има промяна в щатовете на прокуратурите, точно от гледна точка на електронното правосъдие, на електронните системи, които трябва да се поддържат. Освен това, никак не е маловажно, че при една голяма структура (аз не знам защо я наричате мегаструктура) събрани 20-30 или 50 прокурора в едно звено не е мегаструктура и не виждам как в другите държави-членки на Европейския съюз успяват по 150 души прокурори да се самоуправляват и то успешно, а ние тук да не можем да се самоуправляваме в рамките на едно по-голямо тяло. Колкото е по-голямо едно тяло, толкова е по-качествен изборът на съответното ръководство, а пък от качеството на ръководството зависи управлението и организацията в този орган. Така че според мен в тази насока би се постигнала много сериозна ефективност, което също е една от основните цели на това.

Що се отнася до мобилността на прокурорите, според мен, винаги има (да, детайлът е много важен), винаги има начин да се организира така работата в една голяма районна прокуратура, че достъпът до правосъдие, т.е. прокурори на място, там, където е прекият контакт и с първоначалните следствени действия, и с гражданите, които се жалват да речем, или подават свои тѣжби, жалби и сигнали, да бъде уреден по начин, който да не затруднява или по-скоро да не затруднява в по-голяма степен от досега съществуващия достъп тези процеси.

В никакъв случай, не на последно място бих изтъкнала и възможността за специализация. Ние във всички случаи трябва да мислим за някакъв коректив на принципа за случайно разпределение. Той и сега не е чист като случайно разпределение, нали? Никой не пуска в една сфера преписките и да ги джурка и на случаен принцип без оглед на натовареност и без оглед на разпределение по групи да се извършва това случайно разпределение. Така че ние трябва да разработваме механизми, по които тук да се съобразим с още един критерий, а именно териториалното разпределение на преписките, и мисля, че е възможно и преодолимо това.

Що се отнася до възраженията за администрацията, според мен, то не е тема, сегашна. Това че е дадено някакво примерно ново щатно разпределение това не значи, че непременно, възприемайки този модел, ще бъдат възложени тези административни длъжности в бъдещата структура на администрацията. Поне аз така разбирам така подготвените материали (намесва се П. Богданова: всичко е примерно, принципно за обсъждане), защото по всеки един от тези въпроси ние ще трябва да вземем конкретни решения както по числеността на администрацията, така по щатните, т.е. по класификатора, ако се налага въвеждане на нови длъжности, така по броя на прокурорите, които ще трябва да работят в окрупнените структури.

Тук, за да се вземе това решение, според мен, трябва точно на тези критерии да наблегнем, които посочих досега и според мен бихме могли успешно да наречем този процес (как да кажа) административна реформа на районните прокуратури. Това би било по-точно, отколкото да говорим за промяна на съдебната карта, защото ние на практика не правим такава. Променяме, в

смисъл окрупняваме отделните райони, но ние не закриваме звена и трябва много дълбоко да подчертаем това, защото превръщането на една относително самостоятелна районна прокуратура в териториално звено, то дори не е и драма от гледна точка на достъпа до правосъдие, което осигурява това звено. Просто трябва да сравним позитивите и негативите в една такава програма и според мен, позитивите в случая неизбежно са повече.

Що се отнася до диференцирания подход аз съм съгласна с всички ваши съображения, ако е възможно обективно да приложим този диференциран подход. Според мен това в никакъв случай няма да бъде възможно и затова съм по-склонна към идеята абсолютно никакви компромиси да не се допускат от общия принцип нито големи прокуратури, нито малки, нито особени. Кой знае колко ни е голяма територията, кой знае колко особености има, че да не може една по-голяма прокуратура да се справи с тези особености. Започнем ли по линия на изключенията, мисля, че ще създадем много, много изключения на субективни принципи. Винаги могат да се доведат аргументи в полза на това колко особен е районът и колко трябва той да бъде самостоятелен. Не съм склонна на този вариант.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Г-н Георгиев даде знак, че иска думата.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, аз съм като заврян зет малко, но понеже съм преживял много реформи на Следствието. (смях в залата) Е, не съм чак като снаха, макар че вече не съм толкоз мъжествен, any way. Аз много реформи съм преживял (да, както виждате, и дори и не отслабнах) Така че ще започна с цитат на председателя на Върховния съд „Не на страха“. Това първо, което днес ще вземем като решение аз се надявам не е

толкова важно за движението на планетите в Галактиката. В Следствието сме имали и териториални отделения. Това е една много добра форма за следствени отделения, бяхме отдели, пък районни, пък нямаше районни, окръжни, пък бяхме 29 юридически лица и т.н. Действително това, което се предлага е една много добра идея. Няколко години правихме първата стъпка, тук дори колегата-председател на тази комисия каза, че това е първата стъпка, в която тръгва всяко голямо пътуване (има едни такива китайски лафове). Ние 4-5 години правихме замах към тази първа стъпка и опирахме до там „Как така ще остане тук? Това няма ли да е районният съд, да се вее байряка?“, „На кого оставате България?“ и т.н. имаше скъсани сърца, петиции - всичко това, надявам се, е в миналото.

Много прагматичен подход се предлага. Няма нищо фатално в момента в това, не е въпрос на живот и смърт, защото и това, което ни предлага ще го правят хора с глави на раменете и ми се струва, че това е най-безболезнения начин да се ликвидират всички тези неблагоприятни неща, които имаме, а те са много. Понеже стана дума за социализма, в края на социализма Прокуратурата беше 236 души с главния прокурор. Сега не е така! Аз говоря за прокурорите, не само за всички, не говорим и за как спада населението и т.н. С други думи, вариантът, който ни се предлага първо заслужава голямата ни благодарност към работната група, която е свършила за много кратко време много сериозна работа. Мисля, че трябва да дадем карт бланш и по още една причина - стана дума преди малко - реформата, която ни се предлага, тя ще облекчи достъпа до обвинение, имам предвид малките населени места, в които има по един-двама работодатели на много хора, основни възлови играчи. И ние ще освободим

колегите от районните прокуратури, аз не казвам от зависимост, но от едни такива неприятни тегоби да се карат с клиенти, които са по-особени. С други думи, ние не само, че няма да ограничим достъпа до правосъдие, а чрез подобряване на достъпа до обвинение ще стимулираме наказателното правосъдие.

В заключение, понеже станаха доста неща, аз мисля, че наистина трябва да направим тази стъпка днес, защото дяволът дето излиза от храстите с детайлите, за да го оборим, трябва нещо да правим. Ако нищо не правим и дяволът ще си седи и само ще се оплакваме. Затова в оставащото време, поемайки цялата политическа отговорност за бездействието си за сега и за действията си сега, според мен, е редно да вземем днес решението и да започнем да го реализираме Благодаря.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Има ли други изказвания? Може би трябва да се кажат няколко думи (ако разбира се това се възприеме), които да не са адресирани толкова към хората в тази зала, а да са адресирани към колегите ни, особено към част от съдебните служители. Какво ще покаже гласуването, ще видим. Теоретично, каквото и да се приеме било то унифициран или диференциран модел, това не означава, че едва ли не от утре съкращаването на щатове, закриването на прокуратури, създаването на териториални отделения започва. Просто трябва да бъде съвсем ясно казано, че тази, мога да я нарека психоза, мога да я нарека напрежение и прочие, тя е съвсем обяснима, тя е за работни места, тя трябва да бъде успокоена и до известна степен овладяна. Овладяна, защото се прави нещо, което може да се прави само с разум. Оттук нататък ще следват множество стъпки. Който и модел да се приеме, при всички случаи ще трябва да бъде изчистено, в случая ние ще приемем, отивам дори на точка 2 -

приемем или не, но приемем някакво определение или принципно разбиране за териториален модел. Естествено е, че ще трябва оттам нататък ние да предложим и да работим проект за изменение на Правилника, като съобразим много други неща, свързани с териториалното отделение. Естествено е, че този проект ще влезе в Прокурорската колегия преди да мине целия процес на одобряване, т.е. на превръщането му в изменение на Правилника. Ще трябва да бъде разработен принципен модел на Финансово-стопанския отдел на Окръжната прокуратура. Аз съм поел задължението пред всички окръжни прокуратури (апелативните колеги са тук), че нужното на всяка окръжна прокуратура ще бъде дискутирано с всеки от тях персонално, което означава, че ние няма просто да им дадем една структура „Имате това, това, това и спасявайте се оттук нататък“, т.е. това е един процес на диалог, който в момента, в който завърши дори само неговата първа фаза, отново ще влезе в Прокурорската колегия, защото ще е свързано с разместване на щатове. За тези щатове, за които в районните прокуратури очевидно няма място (има предвид главно по отношение на общата администрация) ще бъде положено хората, които имат съответните качества, да бъдат устроени в съответните отдели на окръжните прокуратури. Това е процес, който нито ще стартира от утре, нито ще доведе до толкова щети, колкото са страховете от него, но това е неизбежен процес. Аз разсъждавам така. Колкото повече се забавя този процес, толкова повече опасността той да излезе вън от контрола (става дума за контрол в този смисъл на думата) на правомощията на Прокурорската колегия и тя да е поставена под напора на други обстоятелства и на времето. Може да се окаже фатален за много, много решения, които просто ще излязат от нашия контрол. Представете си една ситуация, при която ние сме изправени пред

силно ограничен бюджет, който ограничен бюджет ще налага рестрикции. Тогава ние няма накъде да вървим. Тук това не е въпрос ръководството на Прокуратурата, но до настоящия момент ние сме имали бюджет, който общо взето ни е позволявал да живеем нормално, но ние може да изпаднем в положение, в което да сме принудени (имаше такава опасност, спомнете си го много добре) да се поберем в съществуващия бюджет и тогава няма да имаме възможност дори да мислим. Докато сега имаме възможност това, което ще освободим (много я мразя тази дума) като ресурс да го пренасочим към съвсем други различни неща.

Повтарям още веднъж - което и решение да бъде избрано, не за вас, вие го съзнавате много добре, за хората, които ни слушат (ако ни слушат) в този момент, което и решение да бъде избрано, то е принципно решение. след него следва мислене, планиране, конкретика, обсъждане и едва тогава финално решение.

Ако няма други изказвания или, ако има, моля някой да даде знак? Тогава предлагам или подлагам на гласуване от предложението като, както се разбрахме, мисля, че е разумно да ги гласуваме точка по точка.

Първият проект за решение е: приема, че оптимизирането на районните прокуратури по чл. 30, ал. 2, т. 7 от Закона за съдебната власт следва да бъде извършено по унифициран, това е единият вариант, по диференциран - това е вторият вариант, модел.

Ако приемете този подход, предлагам да гласуваме унифициран и оттам нататък диференциран, в зависимост от резултатите на гласуването. Ако искате ще го обърна обратно, не налагам с поредността на гласуване кой да е модела.

Добре. Режим на гласуване „за“ или „против“ унифицирания модел. Извинявайте, не чух.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Аз предлагам за противопоставеност да ги дадем и двата.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Въпросът е дали могат и двата да ги изпишат, т.е. вместо „за“ и „против“ дали може... (обсъждат помежду си)

Последно така, както е гласуване „за“ или „против“ унифициран модел. Първо за точка 1, по точка унифициран модел. Режим на гласуване.

Гласували 11: 10 гласа „за“, 1 глас „против“.

(решението е отразено по-долу)

СОТИР ЦАЦАРОВ: При това положение е излишно да подлагам на гласуване диференцирания модел.

Преминавам към т. 2. Разбира се, идеята на всичко това (и тя е ясна за всички ни), че тази дефиниция - това, което приема сега Колегията, на практика ще е основата на подхода и на измененията в Правилника, които ще предлагаме.

Приема, че „териториално отделение“ по смисъла на чл. 30, ал. 2, т. 7 от ЗСВ представлява разкрито от Пленума на Висшия съдебен съвет в дадено населено място звено в структурата на съответната районна прокуратура, предоставящо работни места на прокурори и специализирана администрация за изпълнение на функциите им на територията на съответния на районната прокуратура съдебен район.

Други предложения за тази дефиниция има ли? Казвам следното: това не е коректната юридическа дефиниция, която ще бъде в правилника, това е принципна. В правилника естествено, че ще търсим най-точната юридическа формулировка.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: А дали да не свършим със звено в структурата на съответната районна прокуратура? (намесва се Я. Тодоров: да но е ясно, че ще има и администрация и прокурори) То ще е ясно с вече конкретната терминология. За да изчистим тази терминология, която и Елка Атанасова спомена работно място, място на работа.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Ние териториално отделение, че е звено, то е безспорно. Ако искате, подлагам го и така на гласуване. (намесва се Е. Атанасова: това, което казахте е свързано с бележки под линия, то не засяга определението, което ...)

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Да не се обвържем със задължителните изисквания, задължителните атрибути на един трудов договор, в който се споменава задължително работното място или мястото на работа. Там има едни такива детайли в Кодекса на труда, които не съм сигурна, че са изчистени.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Ако сложим дефиницията „работно място“ ще трябва да има командироване от едно териториално отделение в друго, поне такава е практиката.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз ви предлагам да звучи тогава така:

Приема, че „териториално отделение“ по смисъла на чл. 30, ал. 2, т. 7 от Закона за съдебната власт представлява разкрито от Пленума на Висшия съдебен съвет в дадено населено място звено в структурата на съответната районна прокуратура с прокурори и специализирана администрация за изпълнение на функциите им на територията на съответния на районната прокуратура съдебен район.

Така ли е? (реплики: да) Но пак казвам: крайната формулировка, тя е формулировката в Правилника. Приемате ли така да го гласуваме, или да гласуваме двата варианта?

„За" или „против" - „с прокурори и специализирана администрация". Гласуваме.

11 гласували: 11 „за", 0 „против". С това решението е прието.

(След проведеното явно гласуване)

3. ОТНОСНО: Обсъждане и приемане на принципно решение по предложението по т. 1

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3.1. Приема, че оптимизирането на районните прокуратури по чл. 30, ал. 2, т. 7 от Закона за съдебната власт следва да бъде извършено по унифициран модел.

3.2. Приема, че „териториално отделение" по смисъла на чл. 30, ал. 2, т. 7 от Закона за съдебната власт представлява разкрито от Пленума на Висшия съдебен съвет в дадено населено място звено в структурата на съответната районна прокуратура с прокурори и специализирана администрация за изпълнение на функциите им на територията на съответния на районната прокуратура съдебен район.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Преди да закрия заседанието, благодаря на работната група. Г-жа Богданова ще им предаде тези благодарности, г-жа Силвия Илиева е също част от групата.

Благодаря специално на апелативните прокурори, като имам предвид трудностите по придвижването им засега, желая им лек път на обратно и много моля всичко това, което чухте на финала, не, защото го е казал Главният прокурор, а защото е мнение на цялата Колегия да бъде предадено на колегите и да се разбере ясно, че тук става дума за подход, който ще бъде умерен, прагматичен и с грижа.

Закривам заседанието.

/Закриване на заседанието - 16.49 ч/

Стенографи:

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

/Изготвен на 03.05.2017 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

СОТИР ЦАЦАРОВ

